

OSREDNJA
KNJIŽNICA

028335

RUDAR

PREMOGOVNIK
VELENJE

ČASOPIS PREMOGOVNIKA VELENJE, ŠTEVILKA 5, JUNIJ 2008, LETO XXXIV

Izdajatelj

Premogovnik Velenje

Ureja uredniški odbor

Božena Steiner, Diana Janežič, Dragica Marinšek, Ivo Hans Avberšek, Aca Poles, Peter Pušnik, Boris Potrč, Jože Kožar.

Glavna urednica

Diana Janežič

Novinarka in lektorica

Dragica Marinšek

Oblikovanje

Ivo Hans Avberšek

Grafična priprava

NAŠ ČAS, d.o.o. Velenje

Tisk

Grafika Bizjak Velenje

Naklada

4000 izvodov

Naslov

RUDAR, Partizanska 78, 3320 Velenje, tel. (03) 5 871-465 int. 18-15, fax (03) 5 869-131,

E-mail Diana.Janezic@rlv.si, Ivo.Avbersek@rlv.si

Glasiilo Rudar je brezplačno.

Prihodnja številka Rudarja izide konec avgusta.

Prispevke zanjo lahko pošljete v uredništvo najpozneje do 20. avgusta 2000.

Naslovnica

NA PRAZNIČNI DAN

foto:

Diana Janežič

strani 4 - 7

Od 1. junija letos ima Premogovnik Velenje certifikat ISO 14001. Tako je sklenila komisija za certificiranje sistemov vodenja pri Slovenskem inštitutu za kakovost in meroslovje, ki je v maju presojevala sistem ravnanja z okoljem. Kako na pridobitev certifikata gleda pooblaščenec za okolje, ki ima odslej na skrbi izvajanje sistema ravnanja z okoljem, Franci Lenart, univ. dipl. inž. rudarstva? In kaj o odnosu Premogovnika Velenje do okolja menijo prebivalci Šaleške doline?

strani 8 in 9

Minilo je šest mesecev, odkar je bilo ustanovljeno sedmo hčerinsko podjetje Premogovnika Velenje - invalidsko podjetje HTZ. V njegovem sklopu deluje tudi Strojni remont in vzdrževanje, ki se je odločno in pogumno podal na tržišče. V tej službi je zaposlenih 287 delavcev in 27 odstotkov med njimi je invalidov. To je manj od povprečja v HTZ, zato so s ponudbo storitev tudi odločneje začeli stopati na trg.

stran 11

"Vodstvo podjetja je skupaj s svetom delavcev in sindikatom soodgovorno za uspešno delovanje podjetja, zato se moramo pogovarjati, dogovarjati in sodelovati," je ob čestitki za izvolitev novega sveta delavcev njegovim članom poudaril direktor podjetja dr. Franc Žerdin.

Pred nami sta dva poletna meseca,
ki ju Slovenci najraje izrabimo za počitnice in potovanja.

Kjerkoli boste preživljali proste dni - doma, v hribih, na izletih, ob morju - želimo vam veliko lepih doživetij, varne poti in nepozabne spomine.

Ob prazniku okoljski certifikat

Sistem ravnanja z okoljem v Premogovniku Velenje izpolnjuje zahteve standarda ISO 14001. Ta stavek je prepisan iz zaključnega poročila o poteku certifikacijske presoje sistema ravnanja z okoljem ISO 14001 in presoje sistema kakovosti ISO 9001, ki so ju v maju 2000 opravili presojevalci SIQ. Poročilo smo prejeli 1. junija 2000 in zagotovo pomeni tudi ta datum enega od pomembnih mejnikov v bogati in zelo raznoliki vsebini življenja Premogovnika. Ponosni smo na vsebino poročila, ki nam ga je posredoval Slovenski inštitut za kakovost in meroslovje.

Zakaj nam je v ihti prilagoditvenih aktivnosti vedno novim in vedno bolj zahtevnim pogojem gospodarjenja bilo potrebno poleg certifikata kakovosti ISO 9001 pridobiti tudi certifikat ISO 14001, ki se nanaša na naše ravnanje z okoljem? Zakaj smo pričeli s postopki za pridobitev evropskega standarda OHSAS 18001, ki se nanaša na verifikacijo vodenja delovnih procesov v povezavi z zagotavljanjem varnosti in zdravja zaposlenih? Zakaj vse to, če pa je na drugi strani za realizacijo nalog, ki smo jih v povezavi z omenjenimi dokumenti že opravili in jih v prihodnosti še bomo, potrebno angažirati kar nekaj denarja pa tudi znanja in časa številnih strokovnih in vseh drugih delavcev Premogovnika?

Pogoji za poslovanje slovenskih podjetij se bodo v naslednjih letih spreminjali hitreje, kot je bilo to v preteklosti. Temu ustrežno se bo spreminjal tudi poslovni svet, prilagajali se bodo organizacija podjetij, informacijski tokovi in tudi ljudje, tako tisti v managerski kot tudi v izvajalski strukturi podjetja. To še posebej velja za našo panogo - premogovništvo, ki je ponovno, kot že velikokrat v svoji zgodovini, na zelo resni preizkušnji. Tudi v Sloveniji in tudi v Šaleški dolini, kjer v premogovništvo zelo intenzivno in neusmiljeno posegajo tudi mnogi trgovci z uvoženim premogom in električno energijo.

V strateškem razvojnem dokumentu podjetja imamo med štirimi strateškimi cilji zapisani tudi tale dva: zaposlenim v Premogovniku Velenje omogočiti kar največjo stopnjo varnosti pri delu in humanizacije delovnih procesov ter sproti in učinkovito reševati ekološke probleme, ki jih energetska gospodarstva povzročajo v Šaleški dolini.

Trdim, da je stopnja realizacije obeh navedenih strateških ciljev na visokem nivoju in je naše početje na tem področju v preteklih letih bilo pravilno usmerjeno. Niso resnične špekulacije nekaterih, ki našega dela ne poznajo in ga nikoli tudi niso resnično želeli spoznati, da sta naša varnost in zdravje ogrožena, ker naj ne bi upoštevali navodil za delo in veljavnih predpisov. Res pa je, da so zaslužki uvoznikov premoga veliki in jim vsako znižanje proizvodnje domačih premogovnikov lahko pride zelo prav. Kot jim bo prišlo prav tudi zaprtje premogovnikov v Trbovljah in v Hrastniku.

V Premogovniku Velenje hočemo in znamo pridobivati cenovno zanimiv premog tudi v prihodnje. V ta namen že več let izvajamo ukrepe za prilagajanje novim razmeram, in to na poslovnem, tehničnem, varnostno-informacijskem sistemu ter tudi pri ravnanju z okoljem.

Veliko dela smo že opravili, veliko dela nas še čaka. Med drugim smo preverili koncepte dolgoročno opredeljene odkopne fronte ter opredelili, kateri del premogovega sloja je z varnostnega, cenovnega in okoljevarstvenega vidika smiselno odkopavati in katerega ne. Nanovo smo opredelili preostalo življenjsko dobo Premogovnika, s tem da smo jo prilagodili življenjski dobi obstoječih termoenergetskih objektov v Šoštanju.

Še bolj kot v preteklih letih bomo med seboj ločili program pridobivanja premoga od programov, ki lahko za ohranjanje delovnih mest oziroma zagotavljanje novih delovnih mest živijo samostojno naprej tudi takrat, ko premogovniške dejavnosti v Šaleški dolini ne bo več. Predvsem zaradi tega smo si delo znotraj podjetja racionalneje razdelili, zaradi tega v hčerinskih podjetjih vlagamo veliko energije v povečevanje strokovnih in managerskih znanj. Pridobivanje prihodka od drugod, ne le od pridobivanja premoga, je za hčerinska kot tudi za matično podjetje, zagotovo ena od pomembnejših nalog. Tudi, če je še tako zahtevna.

V soboto, 1. julija, ob 17. uri se bomo zbrali v rudarski paradi in ob 18. uri na skoku čez kožo. Jubilejni, 40. skok čez kožo bo to. Predsednik države, gospod Milan Kučan, bo na mestnem stadionu Premogovniku Velenje predal certifikat za ravnanje z okoljem, kar je še posebej veliko priznanje.

Vabim vas, da se parade, skoka čez kožo in tudi družabnega srečanja v gozdičku ob Škalskem jezeru udeležite v polnem številu.

Vsem sodelavcem, upokojevcem in njihovim družinskim članom za rudarski praznik iskreno čestitam!

Srečno

doc. dr. Franc Žerdin, direktor Premogovnika Velenje

Ravnanje z okoljem v Premogovniku Velenje je v skladu z zahtevami standarda ISO 14001.

Želimo živeti v čistem okolju

Od 1. junija letos ima Premogovnik Velenje certifikat ISO 14001. Tako je sklenila komisija za certificiranje sistemov vodenja pri Slovenskem inštitutu za kakovost in meroslovje, ki je v maju presojevala sistem ravnanja z okoljem. Za vodstvo podjetja in za okoli 200 sodelavcev, ki so sodelovali pri pripravi projekta ISO 14001, je bila to vesela novica in potrdilo, da so uspešno opravili zahtevno in obsežno nalogo.

Franci Lenart

Kako pa na pridobitev certifikata gleda pooblaščenec za okolje, ki ima odslej na skrbi izvajanje sistema ravnanja z okoljem, Franci Lenart, univ. dipl. inž. rudarstva?

Rudar: "Kaj za vas osebno pomeni pridobitev okoljskega certifikata: olajšanje ob koncu zahtevnega projekta ali le pomembno prelomnico pri vašem delu?"

Lenart: "Kot vodja projekta uvedbe sistema ravnanja z okoljem ocenjujem, da gre za enega večjih projektov v zadnjih letih ali celo zadnjih desetih letih, ki smo se ga lotili v Premogovniku Velenje. Obdelanih je bilo 11 okoljskih področij in pri tem je sodelovalo veliko sodelavcev. 60 jih je bilo aktivno vključenih ves čas poteka projekta, podporo pa so nudili še drugi sodelavci v različnih službah. To pomeni, da je bila projektna skupina zelo obsežna.

Projekt je bil tudi časovno obsežen. O uvedbi sistema smo začeli razmišljati leta 1996 in se novembra 1998 odločili za uvedbo sistema z izdelavo preliminarne ocene stanja okolja. V februarju leta 1999 smo izdelali projektno nalogo in takrat smo pri projektu začeli delati 's polno paro'. Vse te dejavnosti so bile zaključene s 1. junijem letos, ko je certifikacijska hiša potrdila, da naš sistem ravnanja z okoljem ustreza zahtevam standarda 14000.

Glede na tolikšen obseg nalog in vloženo delo bi lahko rekel, da je pridobitev certifikata neko olajšanje. Je pa tudi zadovoljstvo, da je projekt končan, je potrdilo samozavesti, da si upamo in se znamo lotiti tako obsežnih projektov. To je tudi spodbuda za naprej."

Rudar: "Kako ste doživeli presojanje in sodelovanje velikega števila sodelavcev, nosilcev posameznih okoljskih segmentov?"

Lenart: "Presoja je zahtevna naloga, tako po obsegu kot po odgovornosti vseh sodelujočih pri projektu in tudi presojevalcev iz certifikacijske hiše. Osebno bi dal prednost predpresoji, ker smo takrat iskali

potrditev, da je sistem ravnanja z okoljem, ki smo ga zastavili, ustrezen. To je bilo na predpresoji ugotovljeno in potrjeno. Tako so na presoji ugotavljali le še izvajanje tega sistema v praksi.

Čustven naboj je bil morda večji v času predpresoje. Vsekakor je bila tudi presoja zahtevna. Trajala je dva dni, 16. in 17. maja. Poudariti moram, da so bili presojevalci zelo zahtevni, da pa so na drugi strani bili presojanji, naši sodelavci, odlično pripravljene, kar je dokaz, da sistem ravnanja z okoljem, kot je postavljen, postaja del nas."

Rudar: "Kar samo se postavi vprašanje: kaj sedaj, kakšno delo nas čaka? S pridobitvijo certifikata delo namreč ni končano, ampak se šele začne!"

Lenart: "Certifikat je pravzaprav le eden od mejnikov v sistemu ravnanja z okoljem. Naše podjetje je imelo primeren odnos do okolja že v preteklosti in certifikat to samo potrjuje. Delo, ki nas čaka? Treba je stalno obvladovati in zniževati negativne vplive na okolje; k izvajanju tega procesa smo se namreč s certifikatom zavezali."

Rudar: "Kakšna je vaša vloga in naloga pri nadaljnjem delu?"

Lenart: "Sistem mora teči dalje. Naš odnos do okolja moramo izvajati v skladu s programi, ki smo si jih zastavili za doseganje ciljev v projektu. To pomeni, da bo treba med letom stalno spremljati izvajanje teh programov, meriti zmanjševanje obremenjevanja okolja, letno izdelati presek stanja, izdati okoljsko poročilo, postaviti bo treba cilje za prihodnje leto. Oblikovali smo programski tim sodelavcev, v katerem sodelujejo vsi odgovorni za posamezna okoljska področja, tehnični direktor, svetovalec tehničnega direktorja za kakovost in jaz, ki po pooblastilu direktorja podjetja skrbim za izvajanje sistema ravnanja z okoljem."

Rudar: "Ali ocenjujete, da smo zaposleni v Premogovniku Velenje ekološko oza-veščeni?"

Lenart: "To bi težko zanimal. Menim, da smo. Iz javnomenjske ankete, ki smo jo izvedli med zaposlenimi v podjetju, in odgovorov na vprašanja, na katera je odgovarjalo nadzorno-tehnično osebje na eni od izobraževalnih oblik, je razvidna visoka stopnja okoljske zavesti. Tudi rezultati javnomenjske ankete med prebivalci Šaleške doline kažejo na to, da se precej kritično odzivamo do okolja, ne samo glede vplivov Premogovnika Velenje nanj, ampak tudi na splošno.

Menim, da smo pripravljene tudi na spremembe, da bi izboljšali stanje okolja. Vsi skupaj želimo živeti v okolju, v katerem nam bo čim lepše."

Rudar: "Pri svojem delu se srečujete z ljudmi iz mnogih podjetij, ki se prav tako podajajo na pot pridobitve certifikata ISO 14001. Je to po vaši oceni moda, nuja ali

smo v Sloveniji že tako zelo okoljsko oza-veščeni?"

Lenart: "Menim, da podjetja, ki se odločajo za pridobitev okoljskega certifi-kata standarda 14001, večinoma kažejo poziti-ven odnos do okolja. K temu jih spodbuja vedno zahtevnejša okoljska zakonodaja. Na leto že sprejemamo več kot deset pra-vilnikov in uredb s področja okolja, kar po-meni, da je država zelo zahtevna do onesnaževalcev oziroma tistih, ki vplivajo na okolje. Tudi približevanje Evropski uniji postavlja svoje zahteve in ta standard je samo pomoč, orodje, kako okoljske vplive zniževati in obvladovati njihov negativni naboj.

Lahko, da je to v kakšem podjetju tudi moda. Vendar takšne stvari tečejo in zdržijo le kratek čas. Na daljši rok se bodo pokazale pomanjkljivosti in podjetja, ki bi se te naloge lotila z 'modnega' stališča, bodo v prihodnosti ta certifikat zagotovo izgubila."

Diana Janežič

Izobraževanje poslovdij

Poslovodjem Premogovnika Velenje in hčerinskih podjetij smo letos že četrto zapored v sklopu izo-braževanja za letno preverjanje znanja namenili temo s področja ekologije.

V sodelovanju z ERICom, inštitutom za ekološke ra-ziskave, smo pripravili dve temi.

V prvi je prof. dr. Dušan Plut v predavanju z naslovom Sistemski pristop k preučevanju okolja v Sloveniji v skladu s prakso in navodili Evropske unije poslovdje seznanil z aktualno okoljsko problematiko. Predstavil je svetovne razvojne trende in vpliv človekovih dejavnosti na okolje ter jih primerjal z razmerami v Sloveniji in tudi v Šaleški dolini. Poudarek je bil predvsem na usmeritvi v sonaravni razvoj, v katerem morajo biti v ravnotežju socialna, gospodarska in okoljska kompo-nenta.

Mag. Emil Šterbenk pa je v predavanju Premogov-ništvo, energetika in varstvo okolja v Šaleški dolini spregovoril o vplivih energetike in premogovništva na zrak, rastline, vodo in tla. Večino pozornosti je namenil izboljšavam okolja - rekultivacijam in dejstvu, da naložbe v varstvo okolja podjetij in lokalnih skupnosti Šaleške doline spreminjajo značaj Šaleške doline. Ta namreč velja za primer, kako je mogoče s pravilno usmerjenim razvojem izboljšati onesnaženo in degra-dirano pokrajino v človeku prijazno okolje.

Za atomski absorpcijski spektrometer za določanje kovin v ERICu Velenje pripravljajo metode za akreditacijo. (foto: R. Ramšak)

Po obeh predavanjih in diskusiji so si poslovdje pod vodstvom vodje laboratorijev ERICo Velenje mag. Julije Beričnik Vrbovšek in predstavnika laboratorija za ka-kovost Andreja Glinška, univ.dipl.inž. kemije, ogledali še kemijski in biološki laboratorij. Pri tem so dobili osnovno informacijo o standardu EN 45001, ki ga v ERICu nameravajo pridobiti v naslednjem letu.

Alenka Verbič

Raziskava javnega mnenja
prebivalcev Šaleške doline
o okolju

Ravnanje z okoljem nas zanima

Ker je kakovost vseh področij dela in ravnanja pomembna vrednota Premogovnika Velenje in ker je javno mnenje rdeča nit standarda ISO 14001, smo za potrebe projekta izvedli javnomnenjsko raziskavo med prebivalci Šaleške doline, s katero smo želeli ugotoviti:

- raven zadovoljstva prebivalcev z okoljem, v katerem živijo,
- kako na zadovoljstvo vplivata kraj bivanja in izobrazba,
- kaj o vplivu Premogovnika Velenje na okolje menijo prebivalci posameznih predelov Šaleške doline in rudarski oškodovanci,
- kako te skupine ocenjujejo odnos Premogovnika do reševanja ekoloških vprašanj po segmentih, opredeljenih v projektu,
- kakšen je odnos anketirancev do okolja na splošno.

Anketiranje zunanje zainteresirane okoljske javnosti - kot okoliško prebivalstvo poimenuje standard smo - izvedli skladno z metodologijo javnomnenjskih raziskav. V naključno izbrani vzorec smo zajeli dober odstotek (N=402) vseh prebivalcev Šaleške doline, ki smo jih razdelili v tri ciljne skupine:

- prebivalci mestne občine Velenje z okolico: levi breg, desni breg, center, Gorica, Stara vas, Konovo, Škale, Šentij, Pesje,
- prebivalci občine Šoštanj z okolico: mesto, Gabrke, Ravne, Topolšica, Lokoviča, Zavodnje,
- rudarski oškodovanci.

Anketo so izvajali naši študentje - študenti ter študentje družboslovnih fakultet, ki smo jih za obiske anketirancev na domu ter za vodenje razgovora ob izpolnjevanju anketnega vprašalnika posebej pripravili na dopoldanski učni delavnici. Anketiranje je potekalo od 21. januarja do 14. februarja letos.

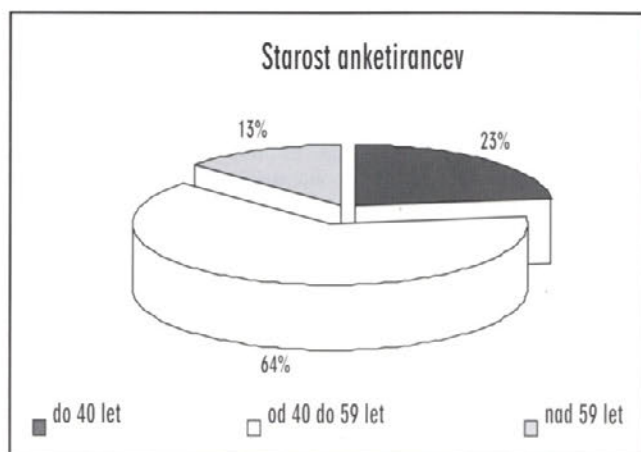
Vsem naključno izbranim prebivalcem Šaleške doline smo še pred obiskom anketarjev poslali dopis, v katerem smo jih seznanili z aktivnostmi za potrebe standarda ISO 14001 in jih prosili za sodelovanje.

Anketarji so anketirali 324 naključno izbranih anketirancev, kar je 78% celotnega vzorca. 8% anketirancev je sodelovanje odklonilo (delež odklonjenih je največji med anketiranci Velenja, predvsem Gorice, Šaleka in centra mesta), 9% jih je bilo kljub večkratnemu obisku anketarja nedosegljivih, 5% anket pa je bilo za potrebe obdelave nepopolnih.

Mnenja o zadovoljstvu z okoljem, o odnosu Premogovnika do okolja

Mnenja anketirancev o zadovoljstvu z okoljem, v katerem živijo, razveseljujejo, saj je delež zadovoljnih (64%) in zelo zadovoljnih (10%) bistveno večji od deleža z

Demografski podatki o anketirancih
po izobrazbi in starosti

okoljem nezadovoljnih prebivalcev (20%). Zelo nezadovoljnih z okoljem ni. Tudi med rudarskimi oškodovanci je delež zadovoljnih večji od deleža nezadovoljnih.

Posebej zanimiva je primerjava zadovoljstva prebivalcev z okoljem glede na kraj bivanja. (graf **Ali ste zadovoljni z okoljem?**)

Najbolj nezadovoljni z okoljem so prebivalci Topolšice, Zavodenj, Belih vod in Pesja. Primerjava zadovoljstva med prebivalci Velenja in Šoštanja pokaže, da med anketiranci Šoštanja prevladujejo z okoljem nezadovoljni in zelo nezadovoljni, v Velenju pa je ravno nasprotno: več je z okoljem zelo zadovoljnih kot pa nezadovoljnih. Med anketiranci iz Šentilja ni zelo nezadovoljnih, 18% je celo zelo zadovoljnih.

Z raziskavo javnega mnenja smo ugotovili, da anketirana javnost Šaleške doline pozna vplive Premogovnika Velenje na okolje in gleda nanje z zmerno kritičnostjo, saj jih **33% meni, da Premogovnik Velenje nima trajnih škodljivih učinkov na okolje, 22% jih meni, da Premogovnik Velenje v začetni fazi trajno negativno vpliva na okolje**, kasneje pa to okolje v skladu z zakonodajo rekultivira. **45%** vprašanih pa je mnenja, da je **vpliv Premogovnika Velenje na okolje trajno negativen**.

Razveseljuje podatek, da je **65%** anketiranih mnenja, da je **odnos Premogovnika Velenje do okolja primeren**, 16% da je zelo primeren in 19%, da je manj primeren. Pričakovano višjo stopnjo kritičnosti rudarskih oškodovancev do odnosa Premogovnika Velenje do okolja je raziskava sicer potrdila, vendar je odstotek tistih oškodovancev, ki menijo, da je naš odnos do okolja negativen, le 2% višji kot pri ostali populaciji. Kar 71% rudarskih oškodovancev pa je mnenja, da je naš odnos do okolja primeren.

Glede na kraj bivanja so z našim odnosom do okolja najbolj zadovoljni krajanje Gabrke, Škal, Šentilja in Velenja, **nezadovoljni** pa

krajanje Zavodenj, Belih Vod, Topolšice, Šoštanja, Škal, Pesja, Lokovice in Raven. Anketiranci, ki so zaposleni v Premogovniku Velenje ali v njegovih hčerinskih podjetjih, so bolj zadovoljni z odnosom Premogovnika Velenje do okolja kot ostala anketirana javnost. (Graf: **Odnos PV do okolja - zaposleni**)

Rečemo lahko, da anketirana javnost Šaleške doline pozitivno ocenjuje odnos Premogovnika Velenje do okolja, da pa so bolj kritični do tega odnosa prebivalci Šoštanja in okolice.

Od anketirancev smo želeli izvedeti, **s katerimi dejavniki po njihovem mnenju Premogovnik Velenje najbolj negativno vpliva na okolje** oziroma katere dejavnike vpliva na okolje dobro rešuje. Med negativnimi vplivi je na prvem mestu degradacija površin, kar smo tudi pričakovali. Na drugem mestu so emisije v ozračje in na tretjem odpadki.

Anketiranci ocenjujejo, da Premogovnik Velenje najbolj uspešno rešuje segmente vode, odpadkov, razvoja in transporta. Odpadki se pojavljajo tako v skupini negativnih vplivov kot tudi v skupini uspešnega reševanja vplivov na visokem mestu. Zaključimo lahko, da anketirana javnost ocenjuje, da Premogovnik Velenje problem odpadkov uspešno rešuje. Slaba polovica anketirancev je mnenja, da podjetje uspešno rešuje segment degradacija površin.

Primerjava odgovorov med prebivalci Šoštanja z okolico ter Velenja z okolico je pokazala, da obe ciljni skupini kot najbolj negativen vpliv na okolje izpostavljata degradacijo površin, sledijo pa emisije v ozračje, odpadki in voda. Na petem mestu med negativnimi vplivi so pri Šoštanjčanih in okoličanih seizmični vplivi, pri Velenjčanih pa nevarne snovi.

Med dejavniki, ki jih Premogovnik Velenje dobro rešuje, Šoštanjčani izpostavljajo razvoj, transport, degradacijo, energetiko,

nevarne snovi in hrup, Velenjčani pa vodo, odpadke, razvoj in transport. Na presenetljivem petem mestu dobrega reševanja vplivov na okolje je po mnenju Velenjčanov degradacija površin, kar je glede na visoko stopnjo sanacije ugrezninskega polja na področju mestne občine Velenje in pretežno zaključenega odkopavanja na tem področju, nepričakovano mnenje.

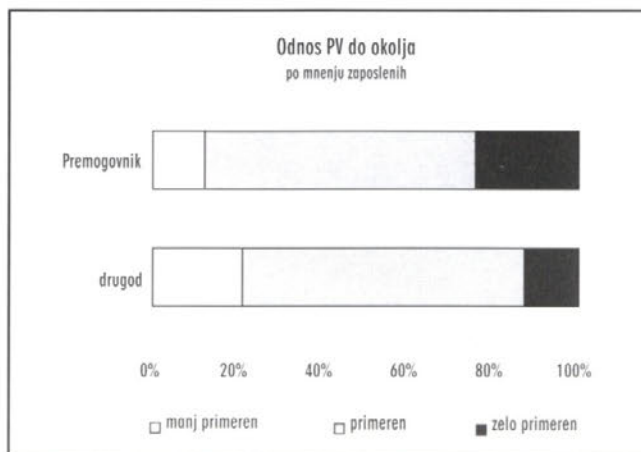
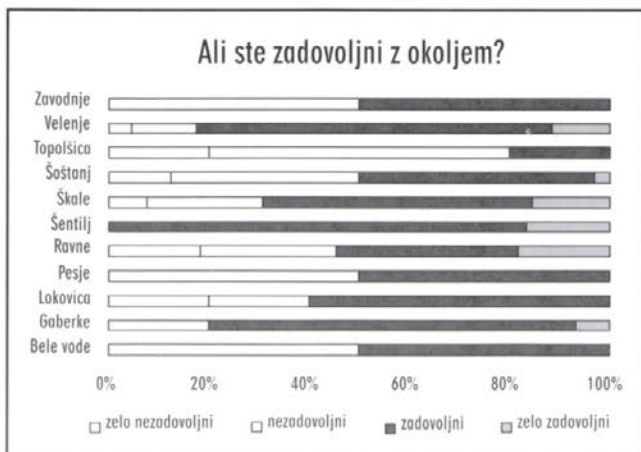
Anketirance smo tudi povprašali, kateri dejavniki, **neodvisno od povzročitelja**, so v njihovem bivalnem okolju **najbolj moteči**.

Visoko na prvem mestu (32%) je po njihovem mnenju onesnaženost ozračja, ki nastaja kot posledica emisij iz Termoelektrarne Šoštanj. Takoj za tem je hrup, ki smo ga grupirali v hrup zaradi prometa (10%) in hrup drugih povzročiteljev (9%). Sledi neurejena okolica (6%), onesnaženost voda (5%), ugreznine (5%).

Kot **zelo moteče** navajajo anketiranci pasje iztrebke, gnojevko, smeti, izpušne pline in slabe cestne povezave (3%). Za 6% anketirancev pa motečih dejavnikov v njihovem bivanjskem okolju ni.

Ob koncu pa smo želeli spoznati še odnos anketirancev do okolja. Kar 59% jih meni, da jih varovanje okolja zanima in 40%, da jih zelo zanima. Na osnovi teh odgovorov upravičeno predvidevamo, da je okoljska zavest prebivalcev Šaleške doline zelo visoka in da so prebivalci Šaleške doline pomembna ciljna javnost Premogovnika Velenje.

Alenka Verbič, služba za organizacijo, nagrajevanje, izobraževanje in informiranje

Za Strojnim remontom in vzdrževanjem v sklopu HTZ, I.P. je prvo polletje.

Odločni koraki na trg

Minilo je šest mesecev, odkar je bilo ustanovljeno sedmo hčerinsko podjetje Premogovnika Velenje - invalidsko podjetje HTZ. V njegovem sklopu deluje tudi Strojni remont in vzdrževanje, ki se je odločno in pogumno podal na tržišče. V tej službi je zaposlenih 287 delavcev in 27 odstotkov med njimi je invalidov. To je manj od povprečja v HTZ, zato so s ponudbo storitev tudi odločneje začeli stopati na trg.

Oto Brglez

Po besedah vodje Strojnega remonta in vzdrževanja **Ota Brgleza** so po ustanovitvi hčerinskega podjetja v službi analizirali svojo dejavnost. Ugotovili so, da so največja servisna služba v Sloveniji in skoraj izključno storitveno naravnani. "V prvih mesecih po ustanovitvi smo iskali smisel postavljanja nove proizvodnje oziroma širjenja servisnega programa za trg. Našli smo nekaj zanimivih programov, vendar smo se po analizi trga odločili, da bomo nove programe izbirali postopoma in se na njihovo uvajanje skrbno pripravili," je poudaril Brglez.

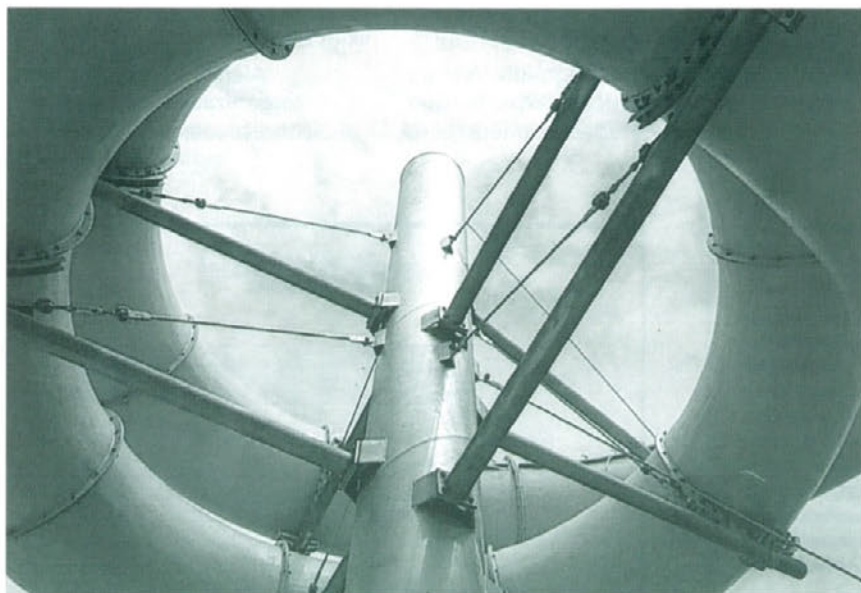
Novi programi za slovenski trg...

Pri odpiranju na trg ne bodo zanemarili poslov za matično podjetje. Sedanji program servisiranja bodo nadgradili, tehnološko posodobili in organizacijsko dopolnili. Z montažo opreme sodelujejo v poslih, ki jih pri gradnji in sanaciji tunelov, podpornih zidov in gradbenih objektov za trg opravlja Premogovnik. Programi servisiranja strojne opreme, s katerimi želijo prodreti na trg, pa so primerni v podjetjih v Šaleški dolini, na primer za Kamnolom, TE Šoštanj, Gorenje. Novo področje, na kate-

rem bi se lahko uveljavili, je servisiranje avtomobilov.

"Naj naštejemo nekaj novih programov, ki že tečejo. Program montaže pohodnih poti s pločevino je zanimiv v celotni industriji. Prvi posel, izvedli ga v sodelovanju z Minsom, smo v začetku leta opravili pri montaži čistilne naprave na bloku 5 v TE Šoštanj.

Ta program se dopolnjuje tudi s programom postavitve in montaže vodnih toboganov. Letos smo v sodelovanju z Veplasom postavili največji vodni tobogan v Sloveniji, in sicer v Moravskih Toplicah. Naš del posla so bila ključavničarska dela, ki smo jih opravili v roku in kvalitetno, tako da smo že podpisali dogovor z Veplasom o skupnem nastopanju na tržišču. Za letos in v začetku prihodnjega leta je samo na območju Slovenije predvidena postavitve še treh podobnih vodnih toboganov, načrtujemo pa tudi prodor na hrvaško tržišče.

Konstrukcija vodnega tobogana v Moravskih Toplicah, delo delavcev Strojnega remonta

Vsa stopnišča in pohodne poti v čistilni napravi so obložili s pohodno pločevino.

Delovne in strokovne zmogljivosti avtomobilnih mehanikov za popravila viličarjev, talnih lokomotiv in Libherjev smo razširili z vulkanizerskimi storitvami in v remizi uredili vulkanizersko delavnico. Vsaj dvakrat na leto - ob koncu zime in jeseni - je namreč pri vulkanizerjih velika gneča. Naša delavnica je konkurenčna, ker ponuja zaposlenim v Premogovniku, da lahko med svojim delovnim časom prepustijo svoje vozilo našim mehanikom, ki bodo na vozilu zamenjali gume ali menjali olje. Ugodnost je tudi obročno odplačevanje pri plači. V vulkanizerski delavnici načrtujemo tudi nova delovna mesta, kajti njeno dejavnost bomo dopolnili še s strojno in ročno avtopralnico, kjer bomo zaposlili invalide," je našteval Brglez.

Še eno tehnološko posodobitev imajo v načrtu, to je prebiranje odpadkov. "Aktivno smo se vključili v pridobivanje certifikata ISO 14001 za Premogovnik Velenje. Smo izvajalci v programu ravnanje z odpadki. Pri tem vidimo več koristi: poleg koristi za okolje je dela v tem programu lahko prilagoditi za invalide, s sortiranjem odpadkov pa so veliki tudi prihranki zaradi manjših stroškov odlaganja odpadkov na komunalno deponijo. Poleg tega je mnoge naše odpadke mogoče uporabiti kot sekundarno surovino.

Vključili smo se tudi v zbiranje odpadnih olj in nevarnih snovi, to pa sta področji, ki ju moramo urediti tudi znotraj podjetja HTZ, če želimo kvalitetno poslovati in tudi zase pridobiti certifikata kakovosti ISO 9001 in za okolje ISO 14001. S pridobitvijo potrdila o pravilnem ravnanju z odpadnimi olji bomo lahko storitev zbiranja, sortiranja, evidentiranja, skladiščenja in pravlnege uničenja ponudili tudi na trgu, predvsem manjšim mehaničnim in podobnim delavnicam."

... in za tuja tržišča

To so posli na domačem tržišču, spogledujejo pa se tudi z izvozom. Gre predvsem za sodelovanje z nemško firmo DBT, s katero imajo podpisan dogovor o sklenitvi sporazuma o poslovno-tehničnem sodelovanju. Po njem naj bi podpisali pooblastilo o servisiranju za opremo.

Oto Brglez pojasnjuje smisel pooblaščenega servisa: "Zakonodaja predpisuje, da mora biti popravilo stroja v skladu z originalnimi načrti, popravila pa morajo imeti garancijski rok. Zato je smiselno, da pridobimo status pooblaščenega servisa za opremo firme DBT, ki nam bo tudi zagotavljala izobraževanje naših delavcev. S tem bomo dvignili kvaliteto našega dela, imeli bomo manj težav z dokumentacijo za opremo in sodelovali pri razvoju opreme. DBT se za posel zanima, ker bo tako imel

servis v enem od najsodobnejših evropskih premogovnikov, ki je tudi poligon za njegovo opremo. Kasneje bi to našo storitev lahko razširili na države bivše Jugoslavije, ki bodo ob ponovnem odpiranju rudnikov in premogovnikov potrebovali servise in popravila strojne opreme, večinoma izdelane v DBT."

Prav posel z DBT, ko so izdelovali dele podporja, je bil tudi poskus, koliko so sposobni narediti in kako so zaposleni v Strojnem remontu in vzdrževanju usposobljeni za delo s sodobno tehnologijo. "Lahko smo ponosni na naše delavce, saj so delo opravili zelo kvalitetno; pri tem smo ugotovili, da so bili deli podporja, ki so bili pogodbeno narejeni za DBT v drugih državah, bistveno slabše kakovosti, kot so nemški ali kot bi jih naredili pri nas," poudarja Brglez.

Prilagoditi organizacijo in nagrajevanje

Po dogovoru med Premogovnikom Velenje in HTZ o 10-letnem poslovno-tehničnem sodelovanju naj bi večino tehnološke podpore tej hčeri dajalo matično podjetje; z reorganizacijo v Premogovniku se ta del dogovora ne uresničuje, v Strojnem remontu pa delavci tega znanja nimajo. "Pri poslih si danes konkurenčen, če ponudiš celovito storitev, to je od ideje, konstrukcije, načrtov, dokumentacije do izdelka ali storitve ter listin, ki potrjujejo njegovo kakovost. Te dejavnosti se odvijajo homogeno, več ali manj hkrati, mi pa smo prepočasni, ker delavcev s tem znanjem nimamo dovolj," je samokritičen Brglez.

Kot smo že zapisali, je 27 odstotkov zaposlenih v Strojnem remontu s statusom invalidov. Dela, ki so predvidena in primerna zanje, bodo večinoma za Premogovnik Velenje. To so različna serijska dela, kot so izdelovanje viseče tračne proge, žlebov transporterjev skat in voznihi enot, ki jih bodo posodobili, tehnološko podprli in prilagodili za invalide.

V strateškem načrtu matičnega podjetja je zapisana pet odstotna letna rast poslov hčerinskih podjetij za zunanje tržišče. Doseganja tega cilja se v Strojnem remontu in vzdrževanju ne bojijo, saj polletni podatki kažejo, da so načrte že presegli, optimisti pa so tudi za v prihodnje. Med drugim bi radi ustanovili konsignacijsko skladišče za črno in barvno metalurgijo, da bi na svojem dvorišču imeli dovolj materiala za izdelavo določenih rezervnih delov. Ocenjujejo, da bi bilo to skladišče zanimivo za stranke na širšem območju Šaleške doline. S cenami so konkurenčni, matičnemu podjetju pa ponujajo 10 do 15 odstotkov nižje cene, saj lahko s poznavanjem njegovega dela in načrtovanjem svoje zmogljivosti bolje izkoristijo.

"Pomembno je, da se izzivov nismo ustrašili in da je vodilna delovna ekipa optimistična in pripravljena delati. Zavedamo se, da si svojo prihodnost lahko sami krojimo. Zaposleni v Strojnem remontu in vzdrževanju imamo veliko znanja, izkušenj, dobro smo usposobljeni, poudariti pa moram, da je tridesetletni razvoj pod okriljem velikega sistema pustil posledice pri organizaciji dela in v miselnosti delavcev. Oboje bomo morali spremeniti in se prilagoditi evropskim tržnim razmeram. Ob vseh naštetih poslih in načrtih nas torej čaka postavitev primerne organizacije Strojnega remonta in vzpostavitve načina nagrajevanja, ki bo delavce stimuliral za dobro delo," je sklenil Oto Brglez.

Diana Janežič

Izdelali so tudi nadstrešnico parkirišč ob reševalni postaji.

GZS, Savinjsko-šaleška območna zbornica Velenje, Rudarska 6a, Velenje, objavlja

RAZPIS

za zbiranje prijav za podelitev priznanj in diplom inovacijam v Savinjsko-šaleški regiji za leto 2000

1.

Savinjsko-šaleška območna zbornica Velenje z namenom nadaljnega uveljavljanja in krepitev inovacijske dejavnosti v Savinjsko-šaleški regiji objavlja razpis za prijavo za podelitev priznanj in diplom najboljšim inovacijskim dosežkom v letu 2000.

2.

Razpis objavlja Savinjsko-šaleška območna zbornica Velenje na podlagi sklepa njenega Upravnega odbora z dne 30. 5.2000.

Pravico do prijave na razpis imajo vse gospodarske družbe, podjetja, samostojni podjetniki posamezniki, samostojni inovatorji ali druge organizacijske oblike z območja Savinjsko-šaleške območne zbornice Velenje.

3.

Prijava na razpis mora vsebovati:

Ime, priimek in popolni naslov inovatorja oz. gospodarske družbe ali podjetja, v katerem je zaposlen.

Naziv in popolni opis realizirane inovacije v letu 2000 z navedbo značilnosti po naslednjih kriterijih:

Inovativnost

- izvirnost in stopnja možne avtorske zaščite,
- visok nivo tehnične rešitve,
- novost doma in/ali v svetu,
- izboljšava dosedanjih proizvodov, postopkov, tehnologije, itd.

Tržna zanimivost

- za področje splošne in široke porabe,
- za proizvodna in podobna podjetja/organizacije,
- za posebne namene in področja.

Primernost okolju

- izboljšano delovno okolje in/ali varstvo pri delu,
- uporaba neškodljivih materialov in/ali okolju neškodljiva uporaba,
- možnost recikliranja.

Racionalnost

- poenostavljeno oziroma izboljšano delovanje,
- cenenost izdelave in/ali vzdrževanja,
- manjše število potrebnih surovin ali dobaviteljev.

Slike, načrte in opis prijavljene inovacije.

Stopnja realizacije inovacije.

4.

O predlogih odloča petčlanska komisija, ki jo imenuje Upravni odbor Savinjsko-šaleške območne zbornice Velenje. Komisija na podlagi sprejetega pravilnika in kriterijev za ocenjevanje predlogov inovacij, kjer bo kriterij inovativnosti upoštevan z dvojno težo, podeli zlata, srebrna in bronasta priznanja (medalje z listino) ter diplome.

5.

Javna razglasitev in podelitev priznanj ter diplom bo v januarju 2001.

6.

Prijave inovacij zbira Savinjsko-šaleška območna zbornica Velenje, Rudarska 6a, 3320 Velenje do 29. novembra 2000.

V Savinjsko-šaleški območni zbornici Velenje je možno dobiti tudi vse dodatne informacije v zvezi z razpisom na telefonski številki: **03 58-71-268**, faks: **03 58-71-269**, vsak delovni dan med 7. in 15. uro.

Predsednica komisije:

Dragica Camloh, l.r.

Predsednica UO SŠOZ:

Marija Vrtačnik, l.r.

Dialog je pogoj za uspešno delo

Konstitutivna seja novoizvoljenega sveta delavcev

Leta 1996 smo v podjetju izvolili prvi svet delavcev. 6. junija letos je njegovim članom potekel štiriletni mandat in prav na ta dan so bile tudi volitve novega. Volitev se je udeležilo 1.582 delavcev izmed 2.879 z volilno pravico. Med oddanimi glasovnicami jih je bilo 1.496 veljavnih. Za 17-članski svet delavcev se je potegovalo 38 kandidatov.

Bolj kot te številke, ki so zapisane v zapisnik volilne komisije, je, seveda, pomembno, kdo so člani novega sveta delavcev. Izvoljeni so bili: iz Jame Preloge **Raif Lukavačkič** in **Tomaž Brezovnik**, iz Jame Pesje **Stanislav Miljančič**, iz Jame Škale **Ferdo Žerak**, iz Priprav **Mujaga Ahmetović**, Iztok **Breljih** in **Peter Šmon**, iz Zračenja **Marjan Žibert**, iz Klasirnice **Aleksander Drev** in **Franc Gluk**, iz Elektro dejavnosti **Zdenko Ledinek**, iz Strojne dejavnosti **Pavel Župevc** in **Branko Mlinšek**, iz Transporta **Bogdan Gregorin**, iz Praktičnega izobraževanja **Tomo Lipnik** ter iz Strokovnih služb **Miran Božič** in **Aca Poles**.

15 novoizvoljenih člaov se je udeležilo konstitutivne seje sveta delavcev 19. junija. Sejo je vodil predsednik volilne komisije Drago Kremžar, prisostvovalo pa ji je tudi vodstvo podjetja ter član nadzornega sveta Dušan Čižmek. Glavna točka dnevnega reda je bilo poročilo o volitvah ter imenovanje predsednika in podpredsednika sveta delavcev. Za ti dve funkciji sta bili soglasno imenovana: za predsednika **Pavel Župevc** in za podpredsednika **Miran Božič**. Kdo bodo novi trije člani nadzornega sveta, ki so predstavniki delavcev v podjetju, bodo odločili na prvi redni seji novoizvoljenega sveta delavcev.

Po čestitkah za imenovanje se je novi predsednik Pavel Župevc zahvalil za čast, izkazano zaupanje in predvsem, kot je poudaril, za naloženo obveznost. "Biti član in predsednik sveta delavcev je zame predvsem obveznost, a prepričan sem, da jo bom s pomočjo in sodelovanjem vseh članov sveta delavcev lahko uspešno opravljal," je dejal.

Vsem članom sveta delavcev in posebej predsedniku je v imenu vodstva podjetja za izvolitev čestital direktor dr. Franc Žerdin. Dejal je, da so bile volitve demokratični izraz volje zaposlenih in dokaz, da si izvoljeni sodelavci zaslužijo zaupanje kolektiva. Poudaril je pomen sodelovanja tako med člani sveta delavcev, med vodstvom in svetom ter med vsemi zapo-

slenimi. "Vodstvo podjetja je skupaj s svetom delavcev in sindikatom soodgovorno za uspešno delovanje podjetja, zato se moramo pogovarjati, dogovarjati in sodelovati.

Le odkrit in pošten dialog, sprotno obveščanje o dogodkih, ki bi lahko rušili stabilnost podjetja, ter opozarjanje na odstopanja od začrtane poslovne, varnostne, tehnične in drugih politik podjetja so pravi načini, da lahko vsi skupaj gradimo podjetje.

Ne bojimo se kritičnih besed, toda kdor izreka kritiko, naj ob tem pove tudi videnje rešitve nastalega problema," je dejal direktor in svetu delavcev zaželel uspešno delo.

Diana Janežič

Novi predsednik sveta delavcev je Pavel Župevc.

Člani sveta delavcev so za štiri leta postali: sedijo od leve Aca Poles, Miran Božič, Pavel Župevc, Tomo Lipnik in Stanislav Miljančič, stojijo od leve Franc Gluk, Bogdan Gregorin, Marjan Žibert, Peter Šmon, Raif Lukavačkič, Ferdo Žerak, Zdenko Ledinek, Mujaga Ahmetović, Branko Mlinšek in Iztok Breljih. Manjkata Tomaž Brezovnik in Aleksander Drev.

Na obisku pri letos upokojenemu vodji jamomerstva

Bojan Škarja

Bojan Škarja: Biti je treba optimist, entuziast, življenje živeti, saj je samo eno in ga je škoda vreči stran."

AVTORITETA "Z avtoriteto sem se srečal v podjetju, kjer je postavljena stroga hierarhija. Tudi moj posel je bil takšen, da je delo na eni strani timsko, na drugi strani pa mora biti avtoritativno vodeno. Gre torej za avtoriteto stroke, vodenja in po moje brez avtoritete ne gre: ne v poslovnem svetu in ne v našem poklicu."

BOŠTJAN "To je moj najstarejši sin, ki je že zaposlen v Premogovniku. Delal je pet let v jami, sedaj pa je projektant na razvojnem področju. Doštudiral je prvo stopnjo elektrotehnike in študij sedaj nadaljuje."

CILJ "Pravijo, da človek v poklicu pri napredovanju doseže eno stopnjo več, kot je sposoben. Jaz sem se vedno spraševal, ali sem dosegel več, kot sem bil sposoben, ali je bilo vodenje službe, kar sem delal nazadnje, moj domet. Tega ne morem objektivno soditi. Moji cilji vodje jamomerstva so bili strokovno delo, razvoj merske tehnologije, znanja in kadrov. S podporo vodstva podjetja smo te cilje v službi uresničili, hkrati pa smo si postavili nove: odpiranje na trg, večanje zunanje realizacije, čim več samostojnosti.

V privatnem življenju pa so bili moji cilji vezani na dom, družino in tudi te cilje sem dosegel. V prihodnje pa tudi nisem nič manj ambiciozen: bolj se posvetiti sebi, več brati, več se ukvarjati s športom, delati več tega, česar zaradi službenih obveznosti nisem utegnil. Moj cilj je več delati v politiki, pri civilni zaščiti in v šoli, kjer predavam."

ČOPIČ "Čopič me vedno spominja na to, da sem zelo slab slikar, umetnik in nikoli si ne bi upal slikati. Sem zelo vesel, da to dela moja žena. Veliko pa o umetnosti berem in sem kar dober kritik. Kaže, da je to povezano: če ne znaš dobro slikati, pa vsaj kritiziraš (smeh). Všeč so mi sodobne stvari, bolj abstraktne. Čopič me vedno spominja na nekaj duhovnega, lepega, nekaj za dušo. Rad hodim na razstave. Ob lepi sliki dobim občutek pripadnosti čopiču, umetniku."

DARJA "To je moja soproga, s katero veliko potujeva, se razumeva in si urejujemo

življenje, kot nama ustreza. Menim, da sva se dobro ujela kot življenjska partnerja. Postajava si vedno bolj podobna, to pravijo tudi prijatelji. Rada imava enake stvari in enakih stvari ne marava."

ENERGIJA "Z osebnostno energijo sem naredil vse, kar sem dosegel in je imam še veliko. Še jo bom rabil, ko se bom odločil, ali bom delal več ali manj in na katerih področjih bom aktiven. Energija mi daje tudi notranji mir, zadoščenje."

FANTAZIJA "Vedno je potrebna. Če bi risal, brez nje sploh ne bi mogel. Ko smo v službi pripravljali razvojne projekte, smo morali pri tem vedno razmišljati tudi o stvarih, ki na prvi pogled niso mogoče. V stroki je vse mogoče narediti, gre le za to, da imaš dovolj idej, malo fantazije pa voljo in energijo, da ideje uresničiš. O fantaziji se manj govori, a brez nje se mnoge stvari ne bi naredile, zgodile."

GAŠPER "To je moj drugi sin, ki sedaj študira pravo v Mariboru. Je tudi velik športnik. S sinovoma smo veliki rivali na športnem področju, sicer pa dobri prijatelji. Njegova odločitev za študij prava me je malo presenetila, a kaže, da je dobra. Danes se mladi težko odločijo za poklic oziroma težko uskladijo poklicne želje z dejanskimi možnostmi za študij ali za kasnejšo zaposlitev. Pravijo, da bo sedanja mlada generacija do konca svoje delovne dobe morala zamenjati štiri ali pet poklicev. Potem je študij le korak do osnovne izobrazbe, življenje in delo pa te vodita naprej."

HOJA "Zelo rad se sprehajam. To je rekreacija, sprostitve, priložnost za pogovor. Z ženo rada greva okoli jezera, do mojega brata Franca."

IZZIV "Vse, česar se lotim, je zame izziv. Tudi če bom zdaj začel kakšno novo dejavnost, konjiček, bo to zame izziv. Ne bojim se začeti novega dela, se lotiti novega področja. To mi je vedno izziv, dokaz, kaj zmorem, znam."

JAMOMERSTVO "Nekateri jamomerstvo razumejo le kot službo, jaz pa ob tem pomislim na ljudi, sodelavce. Naše jamomerstvo nikoli ne bi bilo tako uspešno, kot je, če ne bi bili v njem takšni sodelavci, kot sem jih imel. Jamomerstvo je zame timsko, dobro, zagnano delo, ko pa je bil čas za zabavo, veselje, smo se znali tudi dobro povesečiti. Med nami so bile velike razlike v izobrazbi, v interesih, delovnih obveznostih, a smo bili dobri sodelavci,

prijatelji. To bomo gotovo tudi v prihodnje.

V jamomerstvu smo si zastavili cilj, da bomo najboljša služba v podjetju. Tega nisimo skrivali in vse smo naredili, da bi bili najboljši. Naše osnovno vodilo je bilo, da smo v stroki prvi v Sloveniji, zelo visoko v Evropi in menim, da nam je to uspelo. Vedno smo se želeli izobraževati in dokazovati v stroki. Brez sodelavcev, ki so tudi prijatelji, ki nujno potrebno hierarhijo razumejo, spoštujejo, a so sicer enaki med enakimi, tega ne bi mogli."

KARTA "To je lahko karta pridobivalnega področja, so osnovne tehnične karte, ki jih poznamo vsi v Premogovniku in brez njih v stroki ne gre. V jamomerstvu smo izdelavo kart modernizirali z računalniškim vodenjem. Karta pa je zame tudi igralna karta, ki jo rad primem v roke. Tudi jamomerci smo imeli kar nekaj piknikov, kjer smo vrgli karte - tarok, šnops, durek... Pri kartah preživim prijetne ure s prijatelji in s sinovoma. Ob tem se nasmejimo, debatiramo, prevetrimo ideje različnih generacij..."

LJUBLJANA "Moje rojstno mesto, kjer sem živel prvih šest let svojega življenja. To so stare Jarše, Sava, kamor smo hodili z mulci. Ko sem hodil v tehnično šolo, sem bil v Ljubljani še štiri leta. Lepo mesto. Zdaj je Ljubljana zame kraj, kjer so fakultete in druge inštitucije, s katerimi sem sodeloval po strokovni strani."

MORJE "Najlepši del Zemlje. Poleti, moram dodati. Vsi letni časi so po svoje lepi, a poleti obožujem morje. Rad plavam, se sončim. Ko sem bil v službi, je bilo morje zame sprostitev. Odvezal sem kravato, si nadel slamnik, nataknil slušalke z glasbo in me nihče ni poznal. Hodim v Veliki Lošinj, kjer me poznajo samo domačini, in sicer drugačnega kot Velenjčani. Morje je zame tudi morska hrana, saj ves čas, pa če je to mesec dni, ne jem drugega kot morsko hrano. Na morju sem drug človek."

NESREČA "Kot je sestavni del življenja sreča, je tudi nesreča. Nisem imel nesreče pri delu, čeprav me je dvakrat 'malo lovilo'. Tudi drugače nisem imel nesreče v življenju, prej nasprotno. Ne bi si je želel izzivati!"

OBLEKA "Zame je pomembno, da si vedno primerno oblečen. Če prideš na športno igrišče, je to športna obleka, če si v poslovni vlogi in predstavljaš neko službo, podjetje, se moraš obleči temu primerno. Vedno sem se poskušal oblačiti po modu. Ne vem, kako mi je uspelo. Obleka je bistven del izgleda človeka in strinjam se, da obleka naredi človeka. Ne seveda čisto povsem, a vendarle človeka ocenjujemo tudi po obleki."

POTOVANJA "Brez miselnega in fizičnega potovanja življenja ni. Moraš videti še kaj več kot le svoje dvorišče. Bistven pa je za-

ključek vsakega potovanja: vedno se je lepo vrniti domov, v Slovenijo. Šele potem spoznaš, kako lepa je, da imamo, česar ni nikjer na svetu. Potovanje ti približa tuje kulture, umetnosti, razmišljanja, kulinariko. Vse to me zelo zanima. Kulinarične izdelke vedno poskušam, prav tako pijače in vedno tudi kaj prinesem domov. Na potovanjih samo fotografiram, ničesar ne snemam. Fotografija zbudi v meni spomine, občutja, ki sem jih doživel v nekem kraju. Brez potovanja tudi v prihodnje ne bo šlo; to je moj način izobraževanja, sprostitve."

REKREACIJA "Prva misel je aktivni oddih, ki ga v Premogovniku že vrsto let zelo uspešno uresničujemo. Z rekreacijo sem se začel aktivno ukvarjati, ko sem gradil hišo. Takrat je človek sicer zelo aktiven, a to ni rekreacija, je trdo delo. Vse te boli in rekreacija je takrat razbremenitev. Paleta športov, s katerimi se ukvarjam, je pestra, najrajši pa imam tiste, kjer nisem v neposrednem stiku z nasprotnikom. Torej tenis, squash, plavanje, smučanje, tek... Jutranja telovadba je zame pravilo, posebej sedaj, ko sem upokojen."

SREČA "Človek sam sebi kuje srečo in si jo poišče. Menim, da je meni to uspelo. V podjetju, med sodelavci in v privatnem življenju sem bil in sem še srečen. Pomembno je, da znaš srečo poiskati, videti, občutiti in doživeti. Nimam pa sreče pri kakšnih tekmovanjih, nagradnih igrah - če je to sreča? Po moje ni!"

ŠOLA "Celo življenje se učimo, jaz pa že 15 let učim v Šolskem centru Velenje. To mi veliko pomeni. Ne šola kot taka, temveč dijaki, ki jih srečujem tudi kasneje in se še vedno poznamo, pozdravimo, pogovorimo. Zelo rad sem med mladimi in se mladega tudi počutim. Več kot si med mladimi, dalj časa se počutiš mladega, nimaš časa za staranje, nenehno se izobražuješ, si aktiven, razmišljujoč. Lepo je prenašati svoje znanje in izkušnje na mlade, posebej če si pri tem uspešen. Pravijo, da jaz sem."

TENIS "Brez tenisa bi bil težko. To je zame način sproščanja. V življenju sem borec in v tenisu to najbolj pokažem. Se ne predam, na igrišču sem agresiven in vedno po končani igri sebe vprašam, ali sem si zaslужil pivo ali samo kozarec mineralne vode. Rezultat je 50:50!"

UPOKOJITEV "Ta država je zelo bogata, da upokojuje ljudi, kot sem jaz, ljudi pri petdesetih ali še mlajše. S tem ne mislim nič slabega, takšen je pač sistem in jaz sem ga izkoristil. Zame je to v redu. Ne morem pa reči, da imam zdaj več časa. Zjutraj vstanem okoli pol osmih, telovadam, se uredim, preberem časopise, naredim kaj po hiši ali vrtu in je dopoldne mimo. Dru-

gih obveznosti ali opravil imam tudi toliko, da dan kar prijetno mine."

VELENJE "Ko smo prišli v Velenje, so ga gradili. Kot osnovnošolec sem pomagal pri udarniški izgradnji parka in okolice osnovne šole Miha Pintar Toledo. Na Velenje sem ponosen, lepo je, urejeno. V njem je socialna varnost prebivalcev kar velika, predvsem zaradi Premogovnika in Gorenja. Morda me moti, da Velenje še ni regijsko središče. Sem tudi del mestne oblasti, saj sem bil izvoljen v mestni svet in vodim komisijo za kadrovske zadeve. Sem tudi poveljnik civilne zaščite. Tako sem vpet v aktualne politične in družbene dogodke in kolikor je mogoče vplivam nanje. S politično situacijo v Velenju sem zadovoljen. Prišli smo do te stopnje političnega dialoga, da se lahko dogovorimo in ne polemiziramo prek časopisov. To delovno vzdušje je treba izkoristiti, prav tako tudi Velenje kot mesto priložnosti."

ZIMA "Eden od letnih časov, brez katerega bi težko živel. Zelo rad smučam. Zima je lepa, zanimiva, je ne sovražim, čeprav lahko preveč snega povzroči na našem Sončnem griču težave, da je treba do avtobusne postaje peš in na delo z avtobusom. Ampak zame zdaj teh težav ne bo več."

ŽELJE "Ostati še tako aktiven kot dosedaj, pomagati svojim bližnjim in jih osrečiti, negovati vezi s prijatelji, biti zdrav. Nič posebnega. Moje želje so bolj duhovne kot materialne. Potovati? To pravzaprav ni želja, ampak nuja, del življenja. Ž je tudi življenje; čudovito je, če ga vzameš z vsemi njegovimi pozitivnimi in negativnimi stranmi in s presenečenji. Biti je treba optimist, entuziast, življenje živeti, saj je samo eno in ga je škoda vreči stran."

Diana Janežič

Štefan Meršak, letos upokojen
rudarski poslovodja v Praktičnem
izobraževanju

Življenje je čudovito!

Štefan Meršak: "Upokojen sem tako kratek čas, da še ne vem, kaj to v resnici pomeni."

AVTO "Vsak si želi najboljše, voziš pa lahko avto, ki si ga lahko kupiš. Meni so vseč avtomobili z zajamčeno daljšo življenjsko dobo, bodisi nemški ali francoski. V mladosti pa sem imel amija in z njim sem se najboljše vozil. Z ženo imava renault 19, res pa je, da si ona želi audiya A3."

BRKI "Poljub moškega brez brk je kot juha brez soli. Pa tega ni treba jemati dobesečno. Vsak si pač sam predstavlja, kako najboljše izgleda. Mislim, da brki pozitivno spremenijo mojo zunanost. Imam jih iz časov služenja vojaščine, obril sem jih le enkrat, zaradi dokumentov, spet pa jih bom, ko bom star 105 let."

CIGARETA "To je navada. Kaditi sem začel pri svojih dvajsetih letih, malo iz radovednosti, malo pa zato, ker so kolegi kadili. Nekdo poskusi in neha, nekdo poskusi in nadaljuje in jaz sem pač nadaljeval. Kadil bom, dokler ne bom ugotovil, da mi za zdravje škoduje. Ko pa se bom odločil, da ne bom več kadil, bom nehal kaditi. Tudi žena kadi, a bi bilo za njeno zdravje boljše, če ne bi. Sem pa že rekel, da se ji bom pridružil, če bo nehala kaditi."

ČLOVEK "Človek je zame nekaj zelo pomembnega. Ko se rodi, je neka njegova življenjska pot načrtovana, kako potem nastaja človek kot osebnost, pa je odvisno od marsičesa. Razvoj osebnosti se začne v otroštvu, pri starših. V življenju je veliko možnosti, da človek skrene s svoje prave, načrtane poti, da ga kaj zapelje, vendar vse je odvisno od njega samega."

DELAJSKI SVET "Tu se je treba vrniti nekaj let nazaj. Delavski svet je bil pred spremembami v družbenem sistemu pomemben. Jaz sem bil predsednik delavskega sveta šest let, in to prav v prehodnem obdobju od 1987 do 1993. leta. Takrat se je že veliko govorilo o tem, da delavskega sveta ne bo več in njegova funkcija se je že zmanjševala. Ni se točno vedelo, kaj bo, kako bo, bodo delavci še kaj odločali, soodločali."

ENERGIJA "Ker sem bil zaposlen v podjetju, ki se ukvarja s pridobivanjem energijskih surovin, najprej pomislim na

premogovnik, pridobivanje premoga, električne energije. Energija pa je pomembna na vseh področjih, najprej tista, ki jo vsak človek zase ima in potrebuje za svoje življenje."

FRAJER "Za našo generacijo frajerstvo včasih ni obstajalo, ker nismo razmišljali o tem, kakšen naj bi frajer izgledal. Sedaj je pri mladih to drugače. Zame je frajer človek, ki veliko zna, zmore veliko narediti, se zna prilagoditi okoliščinam, v katerih se znajde, in se zna rešiti iz težav."

GOTOVINA "Vsak ob gotovini pomisli na denar, saj je denar res pomemben. Lahko pa pri gotovini pomislimo tudi na drugačno bogastvo, kapital. Meni denar ne pomeni tako zelo veliko, zame je pomembno tudi tisto v srcu, ljubezen, spoštovanje, duševno bogastvo."

HUMOR "Vsak človek bi ga potreboval, saj zelo olajša in polepša življenje. Ko se je naše življenje oddaljevalo od mladih let, se je, žal, marsikomu količina humorja zmanjševala. Ljudje se premalo smejimo, družimo. In če se ljudje ne družimo, se humor ne ustvarja, smeha je premalo. Rad imam humor, rad se smejim, poveselim."

IZLET "V mlajših letih sem se rad podal na izlete, še vedno se rad kam odpravim, a tega je premalo. V obratu Priprave, v katerem sem preživel večji del svoje delovne dobe, smo do leta 1990 imeli čudovite sindikalne izlete, vsaj dvakrat letno, in udeleževalo se jih je ogromno ljudi. Sedaj pa opažam, da si vse manj ljudi želi, da bi šli na kakšen skupni izlet. Toliko več pa je izletov posameznikov, družin."

JUTRO "To je zame najlepši del dneva, čeprav je res, da zjutraj tudi rad poležim. Zjutraj se začne vse dogajati in če si dovolj zgoden in začneš dan z dovolj energije, je potem cel dan veliko lepši. Najrajši pa se zbudim na vikendu na Malem vrhu, kjer zelo zgodaj zaživi narava in me zvabi iz postelje, tudi s svojim čudovitim razgledom na Mozirске planine, Dobrovlje, Savinjsko dolino."

KAMERAT "To je nekaj posebnega. Kamerat izhaja iz rudarskega poklica in delo v premogovniku brez kamerata si je težko zamisliti. V prejšnjih časih, ko je bilo delo v jami klasično, fizično bolj naporno, je bil kamerat vse. Kamerat še vedno obstoja, vendar z razvojem tehnologije se je njegova pomembnost zmanjšala."

LETNI ČAS "Vsak letni čas je po svoje lep. Rad imam zimo, ker mi je vseč smučanje. Smučam rajši kot, recimo, poleti plavam v morju. Poleti pa je spet lepo, ko se odpra-

vim na kakšen izlet. Pomlad mi je čudovita pri vikendu, ker tam počnem stvari, ki so mi zelo pri srcu, delam v vinogradu, sadovnjaku, na vrtu. Takrat opazujem, kako se narava prebujata. Jesenski čas je pa spet lep, saj mi narava podari, kar sem zasadil spomladi."

MOBTEL "Nisem zagovornik mobilnega telefona in ga tudi ne uporabljam. Žena ga uporablja in kadar sva skupaj sva tako dosegljiva tudi po telefonu. Nočem pa ga imeti stalno pri sebi, v kakšnem lokalu, trgovini, v avtu, skratka v prostem času oziroma takrat, ko se mi ne zdi potrebno."

NAPAKA "Napake se dogajajo vsakemu, tudi naravi. Če napake niso prehude in ne škodijo tistemu, ki jih je naredil ali njegovim bližjim, ni narobe, če kdaj pride do kakšne napake."

ODBOJKA "Tako kot mi je bila služba, kot je zakon, je tudi odbojka del mojega življenja. Od mladosti jo imam rad in tako bo še naprej. Brez nje bi bil drug človek. Še vedno jo z veseljem igram s prijatelji, odbojkarji dvakrat na teden."

PREMOGOVNIK "V njem sem preživel celotno delovno dobo. Bil mi je drugi dom."

REŠEVALEC "Podjetje, ki se ukvarja s pridobivanjem premoga, mora imeti organizirano reševalno službo in Premogovnik Velenje ima res dobro usposobljene reševalce. 20 let sem bil aktivni član jamske reševalne čete. Tako kot se je razvijala tehnologija odkopavanja premoga, se je razvijala tudi reševalna služba in se spreminjal pomen reševanja. Z novimi metodami dela se je zmanjševala nevarnost pri delu, zmanjševalo se je število nezgod v jami in tako je postalo tudi delo reševalcev lažje. Reševalci so še vedno pomembni, morajo biti usposobljeni, na srečo pa niso več tolikokrat potrebni v reševalnih akcijah."

SPOMINI "Spominov je veliko, ostanejo pa samo lepi spomini. Vse, kar je bilo kdaj slabo, gre pri meni hitro v pozabo. Zelo lepe spomine imam na otroštvo, na leta osnovne šole, ki sem jih preživel doma v Vuzenici, potem na mladost in šolanje v srednji rudarski šoli v Velenju in, seveda, tudi na vsa leta dela pri Premogovniku."

ŠPORT "Tudi šport je del mojega življenja. Rad imam šport, rad se ukvarjam z njim in rad tudi pomagam pri organizaciji športnih dejavnosti. Pri Premogovniku smo imeli srečo, da je bilo športa vedno dovolj. Delavske športne igre so le v redkih podjetjih organizirane tako kot pri nas. Šport pripomore k boljšemu počutju, bolj zdravemu življenju, človeku da energijo za življenje, za delo."

TEŽAVA "Le kdo jih nima? Bodisi težave pri delu, v zasebnem življenju, z zdravjem. Kako težave prebrodiš, pa je odvisno od

vsakega posameznika. Pri delu je pomembno, kako se vključiš v skupino, kako te sodelavci sprejmejo. V zasebnem življenju je treba veliko težav rešiti s pogovori. Tudi pri zdravstvenih težavah lahko človek veliko naredi zase, vsaj pri večini teh težav je tako. So pa nekatere zdravstvene težave, ko sam nimaš toliko vpliva, in te težave so najtežje."

UPOKOJITEV "Upokojen sem tako kratek čas, da še ne vem, kaj to v resnici pomeni. Mislim pa, da se ob upokojitvi naenkrat zaveš, da nisi več v sredini, v kateri si preživel trideset let, da ne srečuješ več kameratov, da nimaš več skrbi z jutranjim vstajanjem in odhajanjem na delo, da ni več trenutkov ob koncu delovnega časa, ko razmišljaš, ali bi nekaj naredil še danes ali bi si prihranil za jutri, da ti 15. v mesecu ni več treba razmišljati o plači... Vse to je zame še malo prehitro in o vsem tem še ne razmišljam. Zaenkrat se bolj počutim tako, kot bi bil na malo daljšem dopustu. Nekateri mi pravijo, da bom že še videl, kako mi bo dolgčas. Ne vem, kako bo, lahko, da bo res tudi to še prišlo."

VUZENICA "Vuzenica je moj rojstni kraj in zame najlepši kraj v Sloveniji. Vedno se bom vanjo rad vračal, jo obiskoval. Takoj po končanem šolanju na rudarski šoli sem se celo že skoraj vrnil domov, a se je potem drugače obrnilo. V družini nas je bilo sedem otrok in tako imam v Vuzenici sestri, brate, sorodnike, tudi še kakšen prijatelj bi se našel. Vsakih pet let se dobivamo tudi sošolci iz osnovne šole, ki smo končali šolanje 1965. leta."

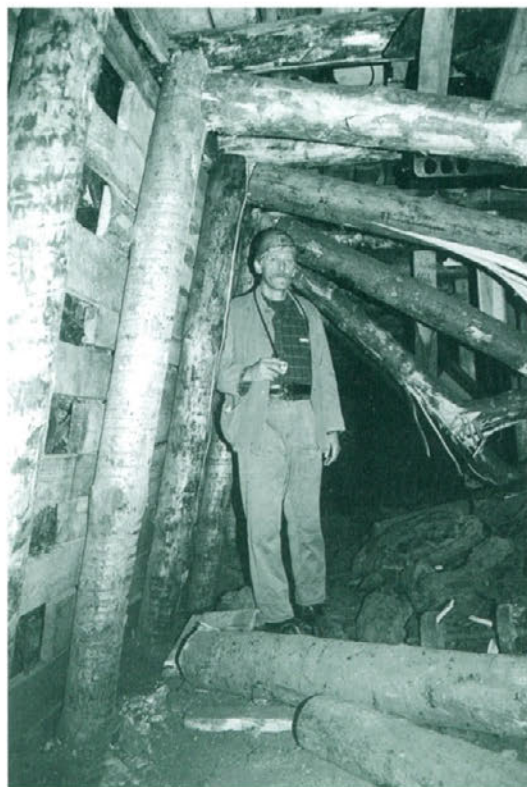
ZLATKA "Je moja žena in poleg vsega, o čemer sva govorila, druga polovica mojega življenja. O njej lahko rečem le najlepše, letos je bilo 28. let, kar sva poročena. Ko sva se spoznala in tudi poročila, me je še čakalo služenje vojaščine. Spominjam se, da mi je bilo v veselje, ker sem vedel, da imam doma ženo. Vsa leta najinega skupnega življenja mi stoji ob strani, skrbi zame, za gospodinjstvo. Nikoli ni obsojala mojih odsotnosti zaradi športnega, sindikalnega, političnega delovanja. Zdaj, ko sem se upokojil, pa se je tudi ona odločila, da bo nehala delati in da bova to obdobje najinega življenja preživela skupaj. Upam, da naju čaka veliko let."

ŽIVLJENJE "Življenje, preživeto približno tako, kot sem ga do sedaj preživel jaz, je čudovito. Je pa od vsake-

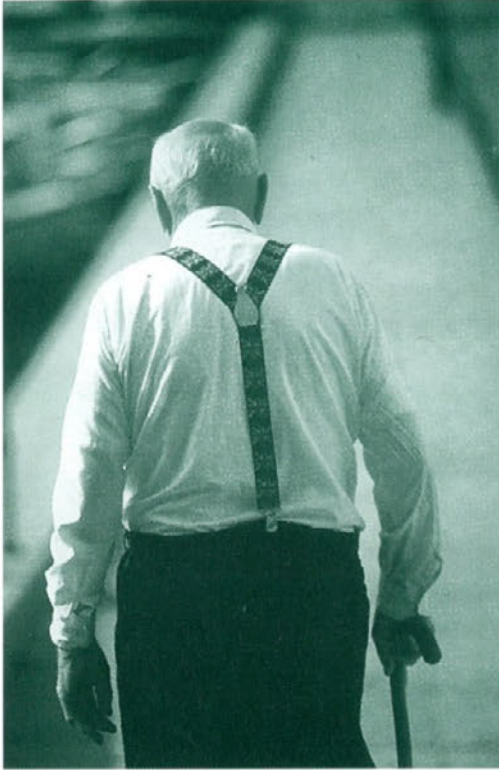
ga posameznika odvisno, kako bo v najboljši meri izkoristil, kar mu življenje ponuja. Človek nikoli ne sme omagati, se predati, misliti, da se težav ne da rešiti. Vedno se najde pot rešitve, res pa je, da je včasih želje treba približati možno."

Dragica Marinšek

Štefan Meršak ob sceni rudarske nesreče v Muzeju premogovništva Slovenije

Slovo

Zapiši besedo, ki se je komaj zavedaš. Pogledaš večerno nebo, posijano z redkimi, žarečimi zvezdami. In zopet kot nenaden, hladen piš, pretrese duha: slovo, slovo.

"Le kaj bi slovesovali, še vedno smo tu, po petintridesetih letih rudarjenja," de nasmejani Jože.

Vsuli smo se iz avtobusa, trop ovac, pred gostišče v Studencih. Zvezde na nebu so se še bolj ponujale in izstopale, se smejale, se zresnile in vabile. Čakajoč na slovo. A ni še bilo tako.

Požirek žganja nas je odvrnil od poti do zvezd, nas približeval in razvezoval besede. Vse s tistim znanim, skoraj stereotipnim začetkom: "Še veš, kako je bilo takrat, da, takrat...?"

Posedli smo za belo pogrnjene mize. Sivolasi Božo iz Maribora, s še vedno mladostnim obrazom in živahnimi modrimi očmi, je oklenil moje drobno telo s krepkimi rokami: "Tova-

riš, kako je? Se še spominjate?" Že čez nekaj minut, po ponovni sklenitvi razredne družinske zveze, je beseda stekla, kot bi jo polil z oljem.

"Pojdimo vase!" smo si rekli. "Kako je bilo in kako je danes brez dnevnika in redovalnice!" Veseli nasmeh.

In kako je danes, ko jubilatje že zagovarjajo misel: "Nikoli nimam časa!"

Prijazni, vodilni, nekoč trdi knap, predvideva prihodnost velenjskega premogovnika. Posodobljenega in čistejšega in bolj varnega.

"Le kako sem lahko zašel v Velenje?" modruje Milan, polproletarec, ki mu vzhodna zemlja takrat ni mogla ponuditi trdne prihodnosti.

"Ukradel sem se iz toplega gnezda bratov in staršev in odšel z lesenim kovčkom! Ni bilo lahko in tudi brez solz ni šlo. Toda jama me je sprejela in ni me pohabila. Dala mi je lep kos kruha!"

Molk. Ponovni ženket kozarcev.

"Na zdravje vsem! Srečno! Srečno!"

Roke vseh so se sklenile v venec in posem je obarvala sproščeno vzdušje večera.

"Mi se 'mamo radi, radi, radi, radi!"

Tu štempl, tam firštn, pa ogenj, pa skok čez kožo, in prve ljubezni. In prvi v mesecu

in postaja v bifeju na Kidričevi, kjer se je začel knapovski zajtrk...

Smuk nato v posteljo, k še bolj toplemu ženinemu telesu...

"In ne pozabi na pol litra turške!" doda nekdo v množici sproščenih, čeprav resnih, s trdimi potezami na obrazih in osivelimi lasmi.

Ne, hotel sem več. K besedi slovo. K besedi, ki pretrga čas na dvoje, ga celo ustavi, in se potem hitro oddaljuje kot zvezda, po kateri sega neučakana otrokova roka. Le kdo bi lahko izmeril te tridesetletne, kilometrske dalje, vsak dan polne podzemnih bobnjenj, petja ventilatorjev in hitrih, obloženih trakov, polnih lignita in svetlih, presvetlih karbidovk, vlivajočih upanje in vezočih prijateljstvo, bolj sklenjeno tu, v rovu, kot na belem dnevu. In še indikatorjev pretečega plina - in ponovno petja ventilatorjev s kisikom, olajšanjem, in kruhom, tu, tristo metrov pod zemljo.

Da, tu se kot v čarobnem, mefistovskem krogu obrača naslovna beseda - in nenedoma obstane. Tako kot besneče grmenje zdvijane narave, ki hitro useka, zažge, ubije - in nato kot miren, najbolj miren trenutek, s sončno lučjo, bdi nad nami.

"Pa vendar te nismo pozabili. Saj veš, rudarjeva okorna roka - in korespondenca in vabilo!"

"Ne, to je najmanj. Junijska rosa se hitro posuši, kozarec piha hitro utone v sladki peni."

"Ej, kamerad, ti ne veš, kaj je jama!"

"Pozabi na to, pozabi!"

"Ne, ne morem, nikoli ne bom!"

"Kaj ne boš!"

Kozarca sta zadnjič zazvenela. Obrazi jubilatov so se v nežni rdečici omehčali. Trde, zarisane poteze velikega življenja knapov, so izginevale.

"O, zdaj gremo, o, zdaj gremo!" Natararice v belih predpasnikih so se hihitale in ponujale turško. Stiski rok, ne zadnji.

Kolesa vozil so zaropotala v temno noč. Se ustavljala pri kameradih in se ustavila v mestu ob Paki. Skrivnostno lepem. Njegove ulice in ceste je pozna jesen že tlakovala z rjavim listjem.

Jaz in Tone in Jože in še kdo, kako za slovo?

"Veste, tovariš V., slovo je zame najtežja beseda v življenju!"

"Kako, katero, najbolj boleče slovo?"

"Ko nisem bil več knap, veste. Tridesetih let ne moreš kar tako odložiti. Kot raztrgane, prepotene srajce. Poklicali so me na kadrovske, se mi zahvalili. Jaz pa, kot da me noge ne nesejo več."

"Res?"

"Ne, vse se mi je v trenutkih odhajanja sesulo. Stopam po temnih stopnicah, do kapije. Pogled pleše po mladih knapih, opremljenih s čelado in svetilko. Jaz pa vem, kam, domov! V grlu me stiska, hočem biti sam, da me ne vidijo. Pogled v klasirnico in že stopim na avtobus. Do pivnice na Kidričevi, da si olajšam dušo."

"Tone, ali je tako slovo sploh mogoče?"

"Eh, to še ni najhuje. Končno sem doma. Z družino. Odmaknem se v dnevno. Oči preletijo slike z uniformami in priznanji. In potem v meni nekaj počni. Me sesuje. Stiskanje v grlu se sprosti. Sem kot ranjena zverina, ki rjove. Ni me sram priznati: kdo ve, kako dolgo sem klečal na tleh, pred temi slikami - in jokal..."

"Tone, kaj te je tako iztirilo?"

"Saj ne boste razumeli. Rudnik je bil moj drugi dom, moja zaščita, moja najtrdnjša opora v življenju! Moji kameradi. Ne, nikoli ne pozabim tega!"

Solze, tudi te, v jutranji zarji mesta, so se posušile.

Stiskamo si roke. Vem, bliže sem knapovstvu, ki je v vsem svojem življenju prikrajšano za polovico dnevne luči.

Vem in čutim roko knapa, ki se je poslovil od lignita in rudarjev.

In šele zdaj dojamem trditve stoterih knapov, upokojenih knapov, ki pravijo: "Če bi še bil enkrat mlad, bi hotel ponovno postati nič drugega - kot knap."

Slovo na Kidričevi, ob rastoči zarji, in ugašanju velikih svetilnikov, je stisnilo naša srca. Nato so se odprle vse poti, so vzleteli golobje, in novi dan je zaživel v vseh tisočerihih niansah, polnih delovnega utripa mesta ob Paki.

Slovo, beseda slovo, je ostala na naši skupni poti. Kot prijetni spominek, poročni prstan, novo rojstvo, tudi smrt. Vsega tega pa čuteče bitje nikoli ne pozabi.

Tudi slovesa ne!

Vinko Šmajš

Knapovske anekdote

Kamerada

Sin velenjskega knapa je šel po stopinjah svojega očeta in se zaposlil "na šahtu", kjer sta nato v jami na istem čelu skupaj delala oče in sin. Sin je seveda tudi v jami očeta ogovarjal z ata, zato mu je ta rekel: "Zdej sma oba knap, zato me od zdej naprej kliči' kamerad in n'č več ata!"

Ko je sin dobil prvo plačo, je moral po stari knapovski navadi vse svoje kamerade iz jame povabiti na pijačo. Takoj po "šihu" so se odpravili v Rudarski dom na en "pir", ki pa je seveda dobil mlade in se razvlekel na celo popoldne. Proti večeru je ženo in mater začelo skrbeti, kje sta mož in sin in ju je odšla iskat. Natančno je vedela, kje ju bo našla, zato je zavila naravnost proti Rudarskemu domu. Ko je vstopila v zakajeno in polno gostilo, je za šankom uzrla svojega moža in sina, ki sta ob živahni debati, s "flašo" v roki, le še s težavo držala ravnotežje. Prerinila se je do šanka in takoj začela zmerjati svojega moža: "A ni dojst, da si že ti pijanc, a bi rad, da bi tud' pob bil tak ko' ti!?"

Tudi kakšna kletvica se je našla med izbranimi besedami, ki jih je žena "prijazno" namenila svojemu možu. Mož, ki zaradi nekaj "pirov" ni natančno registriral svoje hude žene, jo je le nemo opazoval in ji ni ugovarjal. Sin, ki je poslušal mamino vpitje in zmerjanje, pa se je počasi obrnil k očetu in mu dejal: "Kamerad, če bi jes 'mel t'k tečno babo, ko' jo maš ti, se k'r ubijem!"

Perkmandlc

Nekemu knapu se je enkrat nekaj čudnega zgodilo v jami. Tako mi je to povedal: "Pridem na čelo, kir je b'la huda vročina. Slečem reklc in ga obes'm na žebu. Ko sn biu fertik, se hočn spet oblečt. Primem reklc, ne gre. Reklc skoč nazaj. Sto vragov..., ka pa je to? M'nda ja perkmandlc ne dela 'z mene norca! Spet ga primem in reklc spet skoč nazaj. To me je t'k fejtst razjez'lo, da zaklejem 'boh ciganski' in cuknem reklc k seb'. Ne boš me perkmandlc, s'n si zrav'n mislu in ga končno obdržu v roki! A vete, ka je pa b'lo? Reklc se je zataknu za tanko lato, ki ga je zmeri ko feder potegnla nazaj."

Premog

Rudar je vsak dan v torbi nosil premog domov. Enkrat pa ga le ustavi vratar in reče:

"Kaj imaš v torbi?"

"Kolm," je mirno odgovoril rudar.

"Zakaj ga boš pa imel?" ga je vprašal vratar in mu hkrati pogledal v torbo.

"Psa bom nahranil z njim," mu je odvrnil rudar.

"Pes pa ja ne je kolma!" mu je začudeno odgovoril vratar.

"No, potem ga bomo pa skurili," mu je zabrusil "knap" in počasi odšel skozi portirnico, ne da bi se obrnil in pogledal vratarja, ki od začudenja ni in ni mogel zapreti ust.

Špena

Knap in strog vratar sta si bila stalno v laseh, zato je knap želel vratarja malo potegniti. V delavnici je zato nabral ostanke struženja - opilke oziroma špene, jih zavil v papir, oblepil z izolacijskim trakom in jih v roki nesel skozi "kapijo". Vratar je seveda takoj skočil in ga vprašal, kaj ima v tem velikem zavoju. Knap mu je odvrnil:

"Električni kabel nesem domov."

"To se ne sme! Daj sem!" se je razveselil vratar in stegnil roke proti rudarju. Ta se je obrnil, začel teči in uspel priteči do avtobusa. Vratar se je seveda pognal za njim in ga na avtobusu tudi ujel. Zmagoslavno mu je iz rok vzel paket in ga nadvse ponosno odnesel do svojega nadrejenega. Ko so odvili paket, pa se je vratarju zaradi vsebine paketa nos povetil do tal.

Štajgerska

Kamerad je zjutraj takoj po prihodu v jamo začel prositi svojega prvopisane-ga, da bi ga spustil domov, ker ima nujen opravke. Ta mu je odgovoril, da mu on brez "štajgerja" tega ne sme odobriti, da naj malo počaka, saj nadzornik kmalu pride. Ker ga ni in ni bilo, se je prvopisani omeščal in ga spustil domov na svoj riziko. Čez dobro uro pa se kamerad ponovno prikaže v jami.

Prvopisani ga ves začuden in nekoliko jezen vpraša: "A nis' doma, ti mene zaj'bavaš!"

"Bod' tih', nimaš pojma, ka' se mi je zgod'lo!" mu odvrne kamerad. "Pridem domu in tam pri moji sami zagledam štajgra. Še dober, da me ona dva nista vid'la. Če bi štajger vidu, da sem med šihom doma, bi mi sigurno pisu plav'ga!"

(zbral in zapisal Damijan Kljajčič)

Letni koncert Rudarskega okteta

Jaz pa pojdem na vas

Na vas, med tradicionalne vrednote, običaje in navade vaščanov, predvsem fantov in deklet so poslušalce v orgelski dvorani Glasbene šole Velenje 16. junija popeljali člani Rudarskega okteta. V njem so v novi sestavi zapeli: prva tenorista Stojan Pančur in Bošjan Oštir, druga tenorista Oto Gradišnik in Maks Cigale, baritonista Franci Vovk in Simon Klinc ter basista Franci Žerdoner in Rudi Pirečnik.

Simpatično, poučno in na trenutke hudomušno jim je pomagala povezovalka večera Aca Poles. Hudomušen in odliččen je bil tudi nastop gosta Tomaža Kovačiča, študenta 4. letnika solo petja na Glasbeni akademiji v Gradcu. Njega je na klavirju spremljala Nina Verboten, oktetovce pa kasneje Marija Skornšek.

Člani okteta so del večera namenili tudi svojim nekdanjim članom. Direktor Premogovnika Velenje dr. Franc Žerdin in organizacijski vodja Rudarskega okteta Oto Gradišnik sta se za sodelovanje zahvalila Ivu Kolarju, Antonu Šporinu in Danijelu Učakarju ter dolgoletnemu umetniškemu vodji okteta prof. Cirilu Vertačniku.

Nova umetniška vodja Rudarskega okteta je Danica Pirečnik, ki je prinesla nov veter med pevce. Njihov nastop je bil sproščen, uglasen in zelo raznolik.

Moon river. S črnsko duhovno pesemijo Nobody knows the trouble I seen in dalmatinsko Plavi putevi mora smo se zasanjali in razmišljali o življenju. In da se ne bi razšli preveč otožni, so nas pevci ogreli z guatemalsko pesmijo Zvok šolenčkov.

Brez dodatkov ni šlo; zahtevali smo jih z bučnim ploskanjem poslušalci, pa tudi člani okteta so se razvneli in kar niso mogli nehati. Z zadnjo pesmijo, Vinsko, in s kوزarcem rdečega so nazdravili najprej zemlji slovenski in nato sebi in vsem v skoraj polni dvorani.

Bilo nam je všeč in hvala oktetovcem za prijeten večer!

Diana Janežič

Tomaž Kovačič

Nismo bili s pesmimi Meglica, Spomin na zimski večer, Pa se sliš, Vse rožice rumene, Jaz bi rad rudečih rož..., samo na vasi. Že s solistom Kovačičem smo se preselili v operni svet, ko je odpel arijo Papagena iz opere Čarobna piščal.

Oktetovci so nato zajadrali v filmski svet in iz filma Zajtrk pri Tiffanyju zapeli

Oktet v novi sestavi in z novo umetniško vodjo Danico Pirečnik

Oprema za izlete

Oprema, ki jo potrebujemo za izlete, je odvisna od letnega časa in izbranega cilja. V **kopnih razmerah** od junija do prvega snega lahko izlete **po dolinah** opravimo z zelo enostavno opremo za aktivnosti v naravi. Priporočljivi so lahki gorski čevlji s profiliranimi podplati, čeprav marsikje hodimo tudi z močnejšimi športnimi copati. Nadenimo si udobno športno oblačilo. Za vsak primer imejmo v lahkem nahrbtniku še volneno jopico ali pulover in zaščito proti dežju (dežnik, pelerino ali vetrovko).

Visokogorje je zahtevnejše. Obuvalo mora nuditi gležnjem dobro oporo. Včasih smo hodili v težkih usnjenih gozdarjih, ki pa so jih danes popolnoma nadomestili gorski čevlji iz blaga. Vsekakor morajo imeti soliden profiliran podplat. Obleka naj bo udobna, taka, da nas pri hoji ne ovira. Nekateri so najraje v trenirkah, drugi prisegajo na posebne gorske hlače, spet tretji hodijo najraje kar v kavbojkah. Pomembno je, da imamo v nahrbtniku dodatna topla oblačila (srajca z dolgimi rokavi, volnena jopica ali pulover, kapa, rokavice), ki nam ob nenadni spremembi vremena lahko nudijo zaščito. Ljudje poleti vreme podcenjujejo, saj se lahko hitro shladi bolj, kot pričakujemo. S seboj imejmo tudi sončna očala, ki nas ščitijo pred močnimi sončnimi žarki.

V nahrbtnik sodi še zaščita proti dežju. Največkrat nam pomaga že dežnik, koristna pa je tudi pelerina ali nepremočljiva vetrovka. Ne pozabimo na prvo pomoč. V posebni vrečki imejmo nekaj obližev, povoj, sterilno gazo, trikotno ruto in aspirin ali podobno blažilo bolečin. V nahrbtnik sodijo še vžigalice, baterijska svetilka, v sili pa nam lahko zelo koristi tudi posebna "astronavtska" folija, s katero v telesu zadržimo precej toplote.

Pri hoji nam izredno pomagajo smučarske palice. Navzgor s pomočjo rok nogam prihranimo nekaj napora, pri sestopu pa bistveno razbremenimo kolenske sklepe. V zgodnjem poletju, pa tudi kasneje, nas pri napredovanju na nekaterih poteh ovirajo velika snežišča. Takrat moramo imeti s seboj cepin in dereze. Pred odhodom moramo preveriti, če slednje sploh lahko pritrđite na letne gorske čevlje!

Na visokogorskih poteh, ki so speljane čez strma, krušljiva pobočja, je nujna uporaba plezalske čelade. Glavo imamo le eno, kamnov po gorah pa leti kar precej. Priporočljivo je imeti tudi vsaj 12 m dolgo plezalsko vrv in nekaj vponk, zlasti če se

odpravljate na manj obiskana področja. Ponekod bi nam nevarno mesto lahko zagrenilo ali celo preprečilo napredovanje, z vrvjo pa je bistveno preprosteje in varneje, seveda, če jo znamo pravilno uporabljati.

Na **zavarovanih plezalnih poteh** je pametno dodatno poskrbeti za svojo varnost. Uporabljamo plezalni pas, ki mora biti kompleten, s sedežnim in prsnim delom. Tak pas je nujen, navezava samo okrog pasu lahko povzroči pri padcu hude poškodbe notranjih organov. Dela pasu povežemo z meter dolgo 11-milimetrsko plezalno vrvjo, na katero smo med navezovanjem namestili prevzemnik energije padca. Uporabimo vodniški vozal ali boljše osmico. Prevzemnik energije padca je majhna kovinska naprava (ploščica z večjim številom lukenj), skozi katero napeljemo 4 metre dolgo 11-milimetrsko plezalno vrv tako, da jo prevzemnik razpo-

lavlja. Če iz kateregakoli razloga ne uporabimo prevzemnika energije, povežemo plezalni pas kar z glavno štiri metrsko vrvjo, seveda tako, da napravimo enako dolga pramen. Na obeh koncih vrvi napravimo vozla (najbolje spet osmica), v katero namestimo vponki s samozaporno matico. Kadar se ne varujemo, priprnemo na prsni del plezalnega pasu in poskrbimo, da vrv preveč ne opleta. Na glavo obvezno spada čelada. Zlasti nežnejše roke je priporočljivo zaščititi s tankimi rokavicami, saj so varovala iz železa, ki ni vedno gladko. V nahrbtniku naj bo še vsaj 12 metrov dolga plezalna vrv, ki nam lahko pomaga na najtežjih ali poškodovanih mestih.

Srečno pot in veliko užitek!

OBVESTILO PLANINCEM

Upravni odbor PZS je obravnaval in sprejel sklep o cenah v planinskih postojankah za leto 2000. Cene nočitve v kočah I in II kategorije ostanejo enake kot v preteklem letu. Izjeme so kočje, ki ležijo nad 2000 m nadmorske višine. V teh kočah so lahko cene za 10% večje od veljavnih cen v drugih kočah.

Cene nočin in osnovne prehrane so:

vrsta storitve	I. kategorija postojanke		II. kategorija postojanke	
	polna cena	30% popust	polna cena	30% popust
nočnina				
soba z 1-4 posteljami	2.750,00	1.925,00	1.760,00	1.230,00
soba s 5-8 posteljami	2.220,00	1.540,00	1.210,00	850,00
skupna ležišča	1.320,00	924,00	1000,00	700,00
hrana				
enolončnica brez mesa	500,00		400,00	
enolončnica z mesom	700,00		600,00	
golaž, segedin	800,00		600,00	
pijača				
čaj	150,00		100,00	
mineralna voda 1 liter	600,00		400,00	
pivo 0,5 litra	550,00		300,00	

Cene druge prehrane in pijač se oblikujejo prosto. Poleg navedenih popustov velja za obiskovalce, ki imajo lastno posteljnino, dodaten popust v fiksnem znesku 350 SIT na ceno prenočišča.

Pravico do popusta za prenočevanje imajo samo tisti obiskovalci, ki imajo veljavno planinsko izkaznico in plačano članarino za leto 2000.

Husein Djuherič

Nogometaši Rudarja so 19. junija začeli s pripravami.

Novi trener Toni Tomažič

Nogometaši Rudarja so 19. junija začeli s pripravami na sezono 2000/2001 pod vodstvom novega trenerja Tonija Tomažiča. V NK Rudar je prišel iz NK Korotana. Prestop k Velenjčanom ocenjuje kot prelomnico v svoji trenerski karieri, saj se želi uveljaviti v slovenskem nogometu in ocenjuje, da bo to lahko dosegel pri NK Rudarju.

Njegovi načrti v novem prvenstvu? "Z odhodom nekaterih igralcev so nastale praznine, vendar upam, da jih bodo drugi igralci, tisti, ki so ostali, in oni, ki so prišli nanovo, kvalitetno zapolnili ter da bo uvrstitev Rudarja ob koncu prvega dela sezone vsaj takšna, kot je bila ob koncu sezone 1999/2000," je dejal Tomažič.

Toni Tomažič (na sliki) je poudaril, da bo vsem igralcem dal možnosti za igro in za uvrstitev v prvo moštvo. Na prvih treningih v pripravah pa se bo pokazalo, kateri bodo to priložnost z delom in prizadevnostjo za svoj uspeh in uspeh ekipe izrabili.

Želi si, da bi se vsaj nekaj mlajših igralcev iz nogometne šole uvrstilo v prvo enajsterico. Kdo bo sestavljal celotno moštvo NK Rudarja v novi sezoni, je po besedah Tomažiča stvar uprave kluba, ki je za to kompetentna in pozna razmere v nogometu. Od tistih, ki bodo na razpolago, pa bo

Tomažič zahteval, da bodo dali vse od sebe.

Po besedah direktorja NK Rudarja Matjaža Begiča bodo celotne priprave nogometaši opravili na domačem terenu. "Ekipa bo nekoliko spremenjena in od vseh nogometašev pričakujemo, da se bodo kar najbolj potrudili in upravičili zaupanje trenerja in uprave.

Cilj kluba je ponovitev lanskega dosežka, to je uvrstitev pod vrh prvenstvene lestvice."

/dk/

Športne igre 2000

Lestvice ligaških tekmovanj

Mali nogomet I. liga

1. Klasirnica, 10 točk
2. ESD, 10 točk
3. Jama Škale, 7 točk
4. Jama Pesje, 7 točk
5. Transport, 5 točk
6. Strokovne službe, 3 točke

Mali nogomet II. liga

1. Jama Preloge, 13 točk
2. Zračenje, 11 točk
3. ESD II, 9 točk
4. HTZ I, 5 točk
5. Priprave, 3 točke
6. HTZ II, 0 točk

Strokovne službe bodo v prihodnji sezoni igrali v II. ligi, Jama Preloge pa v I. ligi.

Tenis moški I. liga

1. Transport, 10 točk
2. Strokovne službe I, 8 točk
3. ESD, 6 točk
4. Klasirnica, 2 točki
5. Jama Pesje, 2 točki
6. Zračenje, 2 točki

Tenis ženske

1. S&Š, 14 točk
2. VIVA, 12 točk
3. MI3, 12 točk
4. MEN, 10 točk
5. SONII, 10 točk
6. ASKELADEN, 8 točk
7. KLIK, 4 točke
8. SPIN, 2 točki
9. BMK, 0 točk

Bosonogo veselje

9. tradicionalni pohod bosih na Goro Oljko

V soboto, 10. junija, smo bili na 9. tradicionalnem pohodu bosih na Goro Oljko. Prizadevni organizatorji, med njimi najbolj vztrajna Tone in Matej, so ponovno dokazali, da so ljudje še vedno pripravljeni sodelovati v še tako nenavadnih dogodivščinah kot je pohod bosih.

Ob 8.15 je kolona 58 pohodnikov krenila proti Gori Oljki. Na pot smo šli vsi bosci. Cilj vseh, tudi tih komaj petletnih pohodnikov, je bil priti bos do vrha te priljubljene izletniške točke. Pot je tako kot vsako leto vodila mimo domačij Podkrajja, Dobriča do cilja, kamor smo prispeli po dobrih dveh urah in pol za nekatere bolj, za druge manj napornega pohoda.

Med potjo nas je spodbujala "fajtonerica", nekateri najbolj vztrajni pa so kljub pesku in kamenju zaplesali kot po najboljši plesni podlagi. Na cilju so si čestitke zaslužili vsi, ki so pot zmogli bodisi prvič ali morebiti že devetič. Sledilo je žigosanje kartončkov, gasilsko fotografiranje in žrebanje nagrad. Jan Kolar je kot najmlajši pohodnik, ki se ni hotel obuati niti za trenutek, prejel tudi darilo - majico in neverjetno je, kako malo je treba, da tudi najmlajše pritegne še tako nenavadna dogodivščina. To so dokazali Jan, Anže in Luka, ki so čeprav po otroško,

a z vso gotovostjo zatrdili, da se bodo udeležili tudi 10. pohoda bosih prihodnje leto.

Pa srečno vsi bosci in tudi tisti malo manj bosci, ki so si popestrili lepo, vročo in verjetno nepozabno soboto. *D. Kolar*

Ribe v hladu

Sobota, 3. junija, je bila zelo vroč dan, ki ga tudi sedenje ob obali Velenjskega jezera ni kaj prida ohladilo. 84 ribičev je svoje hrbrte nastavilo soncu, trnke pa namočilo v vodo. In to je bilo skorajda vse, kar se je dogajalo, in je trajalo cele tri ure, od pol devetih do pol dvanajstih. Ribiči so bentili, češ da je "nekdo" prejšnji večer ribe nahranil, razdirali šale ob petcentimetrskih ribah, ki so se tu in tam obesile komu na trnek in se tolažili, da je pač ribiško opremo tako ali tako kdaj treba prezračiti.

Nekateri so jo res. Okoli sebe so imeli pravo razstavo vseh za ribolov potrebnih pripomočkov: več palic, škatlo z ribiškim priborom, različno hrano za ribe in zase, stol, mrežo, vedra, oblačila, ki so jih v naraščajoči vročini počasi odlagali... Rib pa ni in ni bilo. Pač, so bile, v hladu v sredini jezera. Da so v vodi, je vedel povedati marsikdo, nekdo celo takole, ko je praznih rok ob koncu ribolova malo jezen odhajal proti bifeju: "Ne razumem. Kadarkoli sem dosedaj lovil ribe tukaj, sem kaj ujel. Pa ne

majhnega. Ampak vedno, ko je sindikalno tekmovanje, ostanem brez ulova!"

Kamen na kamen da palačo, ribica na ribico pa je nagnila tehtnico strogih sodnikov, članov Ribiške družine Velenje. In seveda je nekdo moral zmagati. Ribe so odplavale nazaj v Velenjsko jezero, ribiči pa so pod velikim senčnikom ob Turističnem jezeru zalili vročo soboto in jezo zaradi praznih mrež.

Komu se je torej v mreži nabralo največ rib?

Posamezniki: 1. Jovan Stanković, HTZ, 4650 g, 2. Ivan Hranjec, Mehanizacija, 4100 g, 3. Miloš Mikuš, Priprave, 2250 g, 4.-5. Andrej Dornik, Izobraževanje in Aleš Menhart, Klasirnica, 825 g.

Ekipe: 1. HTZ 5920 g, 2. Mehanizacija 5700 g, 3. Priprave 3750 g, 4. Klasirnica 1925 g, 5. Izobraževanje 875 g, 6. Jama Preloge 845 g, 7. Jama Škale 700 g, 8. Transport 25g.

Ribolov

/dj/

Jadranje med Kornati / 1. del/

Z Murterja do Visa

Pa je prišla težko pričakovana sobota. V prvem tednu družinskega dopusta smo načrtovali jadranje do Visa in Biševa, vendar tako, da bo dovolj časa tudi za kopanje, potapljanje in ogled zanimivosti na poti. Kako nam je to uspelo, lahko ocenite v naslednjih vrsticah.

Vkrčavanje v Jezerih na Murterju je potekalo gladko in nepričakovano hitro. Sonce se je počasi spuščalo proti vrhovom Kornatov, nebo se je začelo rahlo rdečiti, mi pa smo z zadnjimi sapicami maestrale zapluli na sidrišče med otokoma Kaprije in Kakan, natančneje med Veliki in Mali Borovnjak. To je zelo priljubljeno in znano sidrišče, zato se nisem čudil, ko sem naštel kar dvanajst zasidranih jadrnic. Vseeno sem imel možnost izbire za sidranje med nekaterimi privlačnimi lokacijami, kajti sidrišče je prostrano. Po obveznem obhodu smo vrgli sidro, tako da smo bili dovolj oddaljeni od treh italijanskih posadk, za katere sem sumil, da bodo glasne do poznih večernih ur.

Na naši desni strani je bila zasidrana francoska jadrnica, na kateri je bil starejši zakonski par s prijaznim črnim pudljem, ki sta ga začasno izkrcala na mali otoček, da je lahko opravil svoje nagonke potrebe po označevanju terena in olajšal svoja prebavila. Mi si ne upamo vzeti na krov našega terierja Garija, ker imam občutek, da se ne bi primerno obnašal in bi nam kar naprej močil jambor. Naš GPS nam je kazal okrog 250 m pozicijske razlike, kar smo ugotovili, ker smo sidrali na vzhodni strani M. Borovnjaka, aparat pa je kazal, kot da smo na drugi strani otoka. Zato smo popravili nastavitve. Za tem je kazal le še okrog 110 m razlike, to pa je dovolj dobro. Nasploh smo

ugotovili, da je GPS prav uporabna naprava, tudi za nas, ki ponavadi plovemo kar 'od oka'.

Domačini s Kaprija so s svojih pasar uspešno prodajali od jadrnice do jadrnice vse od sadja, začimb pa do vina. Ker nam je na jamboru visela hrvaška šahovnica in ker nam njihov jezik ni nikdar bil tuj, nam je uspelo dobro barantati. Na našem krovu se je znašlo nekaj vina, fig, rožmarina in žajblja, barba pa je odveslal naprej z nekaj pločevinkami laškega piva. Tako se pač mora končati dobra kupčija, da smo vsi zadovoljni.

Morje se je počasi umirjalo, nebo je zažarelo v vseh odtenkih škrlatno purpurne barve, mi pa smo po kopanju sedli k obilni večerji, da se okrepčamo za naslednji dan, ko smo pričakovali večje napore.

Dopoldne naslednjega dne je bila bonaca sumljivo dolgo in nič ni kazalo, da bo karkoli zapihalo. Tako smo počasi pluli med otokoma Ravan in Hrbošnjak, na desni strani vidimo Mažirino. Zapiha rahel burin, vendar ga je kmalu konec, zato ostane dvignjeno le glavno jadro, toliko da imamo dovolj sence in "da se ve, da smo na jadrnici!". Naš motor Yanmar je sicer malo motil tiho idilo, ampak hladilnik je delal s polno paro, pa tudi avtopilot je perfektna naprava, saj smo imeli določen stalen kurz 140 proti Hvaru. Res je sicer, da je avtopilot brez 'duše', ampak dela tisto, kar mu rečeš, česar za ostalo posadko ne bi mogel vedno trditi.

Z jugovzhodnega obzorja je počasi rasel zanimiv otok s svetilnikom, ki smo ga kmalu identificirali. Mulo. Kralj odprtega morja, najmarkantnejša točka na gornjem začetku

Sidrišče in restavracija v zalivu Tatinja na JZ obali Šolte

Sidrišče med otokoma Kakan in Kaprije ob M. in V. Borovnjaku

južnega Jadrana. Od koderkoli ga gledaš, povsod je veličasten, z lepo arhitekturo. Občutek imaš, da bi vse pokvaril, če bi karkoli dozidal ali pa odstranil. Naj še dolgo ostane takšen. Nekoč si bom vzel čas, da bom stopil nanj in si ga podrobno ogledal. Verjetno mnogi tako razmišljam. Praksa pa je drugačna; hitimo mimo, veseleli, da še stoji, nas pa srce bolj vleče kam drugam.

Od tod naprej se mi zdi, da je vse drugače; na levi kopno, na desni pa odprto morje, ki vabi, da bi razprl jadra, objel veter in se predal valovom tja do Palagruže ali pa vsaj do Visa. Vetra pa ni in ni bilo. Zato sprememimo načrt in se odločimo, da bomo prenočili kar na Šolti. Pri obeh Drvenikih spremenimo kurz na 115 pa po južni strani Šolte proti zalivu Tatinja. Pred vhomom v zaliv je majhen otoček, ki me spominja na trigrbo kamelo, ki pije iz velike mlake.

Sidrali smo v skrajno desnem kraku zaliva z dvema italijanskima jadrnicama, ob katerih je naša skoraj desetmeterska Iskra izgledala nekam čudno majhna. Malo nad obalo stoji edina hiša v tem kraku zaliva. Na vsaki strani hiše je po en cvetoč grm bugenvilije, ki ni očaral samo moje žene, ki je itak nora na cvetje, ampak je bil všeč tudi meni, čeprav mi cvetje ne pomeni tako veliko. Ta rastlina je značilna po tem, da ima na koncu vej rožnato-vijolično obarvane liste in tako daje varljiv videz, da celo leto cveti. Spet en čudovit primerek božjega stvarstva. Pri nas baje ta grm ne uspeva zaradi prehladne klime, še posebno zim, zato ga zaenkrat še ne bo pri naši hiši. Bugenvilija raste na prostem predvsem južno od Splita, veliko je je v Dubrovniku, mi pa smo jo do zdaj videli najseverneje v Opatiji.

Restavracija družine Jurišić (Kod Ljube) je bila na žalost zaprta zaradi bolezni gospodarice. Zato tokrat njihovih znanih dobrot nismo okusili, razen čudovitega vina, ki nam ga je gospodar dal še za popotnico. Pri njem smo se založili tudi s svežo zelen-

javo in sadjem, ki nam je še posebno teknilo v julijski vročini. Z ženo sva se z gospodarjem dolgo pogovarjala, razkazal nama je hišo, družinski album s fotografijami in vrt, obdelali pa smo še mnoge aktualne teme. Uspešno smo se izognili vsem političnim temam, saj vem, da to zna pokvariti vzdušje. Očitno pa se je tega zavedal tudi najin gostitelj.

Seveda pa sem pogovor obvezno obrnil še na vreme in ugotovili smo, da zna biti res kakšna vremenska sprememba. Sidrišče mi ni bilo všeč, počutil sem se kot v mišolovki, čeprav je v vseh navtičnih priročnikih Tatinja priznana kot najbolj varno sidrišče južne obale Šolte. Motilo me je, da zaradi zaprtosti zvečer ne moreš opazovati večernega neba. Spustil sem čimveč sidrne vrvi, toliko, kot so dopuščale razmere in do razumne meje približal krmo ob severno strmo obalo, do koder sem vzel še krmno vez. Noč je bila mirna. Tudi italijanski žur se je končal okoli polnoči. Mogoče so se tudi oni bali spremembe vremena.

Med zgodnjim jutranjim plavanjem sem pregledal skoraj celoten zaliv, še posebej sem bil pozoren na globine v zalivu. Ugotovil sem, da z globino ni nikjer problemov, razen na koncu srednjega kraka, kar je pa takoj jasno tudi brez potapljanja. Vremenarji so napovedovali za naslednji dan močan jugo, zato sem bil v dilemi, kako nadaljevati pot proti Visu.

Takoj zjutraj smo dvignili sidro in šli ven iz zaliva pogledat, kako kaže. Jugo je že rahlo pihal, zato smo takoj dvignili jadra in usmerili premec proti Hvaru. Veter je postopoma naraščal in mimo rta Pelegrin smo imeli v jadrnih že okrog 15 vozlov juga. Bil je res prijeten jadralni dan. Ko smo se približali Palmižani na Paklinskih otokih, smo prišli v zavetrje in mirno smo lahko vezali ob pomol ACI-jeve marine že v zgodnjih popoldanskih urah.

Bilo je še dovolj časa za ogled otoka, kopanje, toaleta in vse tiste reči, ki jih počenjamo po marinah. Na sprehodu ob obali smo opazili rožmarinove grme, ki jih tam res ne manjka. Nekaj rožmarinovitih vejic smo si utrgali za čaj in kot začimbo. Od takrat naprej je naša jadrnica dišala samo še po rožmarinovitih eteričnih oljih.

Nad marino je tudi pešpot, ki pelje na drugo stran otoka do prijetnega zaliva z obetavnim imenom: Vinogradišče. Ob poti rastejo veliki kaktusi, vmes se skrivajo počitniške hišice, kot da jih je sram, da so postavljene v malem raju. Otok pa je precej obljuden, ker s Hvara sem redno vozijo čolni, ki pripeljejo turiste na dnevno kopanje. Majhen peščen zaliv je tako poln turistov, ob obali pa je več restavracij, ki poskrbijo za vse zemeljske potrebe lačnih in žejnih. V marini smo opazili kar nekaj velikih belih jaht, z belimi bokobrani, belimi mizami in stoli, z dekleti v belih kopalkah; celo bele brisače, ki so se sušile na belih vrvciah, so bile pripete z belimi kljukicami za perilo. Prijeten pogled za oko, ki je vajeno beline.

Zvečer smo se dali odpeljati še v mesto Hvar in zopet smo okusili malo življenja na korzu. Še prej smo se povzpeli po ozkih uličicah in po serpentinasti poti mimo velikih agav do gradu, kjer je lepo urejen muzej pa tudi čudovit razgled na mesto Hvar in še daleč naokoli. Vidijo se skoraj celotni Paklinski otoki, kot bi jih gledal iz letala. Celo jambore v Palmižani smo dobro razločili in poskušali smo ugotoviti, kateri je naš.

Lojze Vrenčur

/nadaljevanje v prihodnji številki/

Otok Mulo s svetilnikom

Pogled na pristanišče v Hvaru

Zdravje je največja vrednota

Na kolo!

Vsi na kolo za zdravo telo! S transparentov in prijetnih letakov nas na rekreativno prireditve že nekaj časa prijazno vabi trimček. Pred tednom dni smo z njim tekli ob jezeru, še pred tem nas je zvalil iz foteljev in pospremil na Kozjak. Sredi zime smo z njim čofotali po velenjskem bazenu. Res, bil je neumoren. Še danes ga pogrešam in kar zamerim mu, da je postal tako len in neaktiven. Oba sva bogatejša za dvajset pomladi, le da je v meni še vedno prisotna želja po gibanju in rekreaciji, njega pa ni od nikoder. Le kam se je skrnil?

Junij, 1980. Lep pomladanski dan. Nedelja dopoldne. Že pred dvema dnevoma sem skrbno opravil servis mojega in sinovega kolesa. Zakrpati je bilo treba zračnico in zamenjati žarnico. Tudi na orodje in rezervno zračnico nisem pozabil. Pa nov bidon sem namestil na sinovo kolo. Neizmerno ga je bil vesel. In kako lepo sva kolesi očistila. Bili sta kot novi. Mlajši sin se nama bo tudi pridružil tako kot že nekajkrat doslej - s svojega udobnega otroškega sedeža. Tudi zanj sem pripravil čepico, očala in čelado.

Nekaj sto se nas je zbralo. Zanesenjakov in zvestih prijateljev kolesarjenja. Napetost je rasla in z njo naša pričakovanja. In nato se je zgodil - start. Mišice so se napele kot struna na kitari, pedala zaječala pod pritiskom nog, kolesa so se zavrtela in nežno stekla po gladkem asfaltu. Kača kolesarjev se je vila mimo Obirca, prek Laz in Kavč, mimo jezera, do Turna, prek Konovega in nazaj v center. Z nami je bilo tudi nekaj čisto majhnih, takšnih, ki so se komaj poslovili od dudice in plenice. Čar rekreativnega kolesarjenja in prijetnega druženja so doživeli kar iz otroškega sedeža. Nepozabno doživetje za vsakega izmed nas. Napetost v zraku, vrvež okoli nas, čudovite slike pisane pokrajine in zobjanje češenj v Spodnjih Lazah - vse to je krivo, da imajo tisti najmlajši danes ravno tako radi kolesarjenje kot pred leti njihovi starši.

Prav lahkotna in zmerna vožnja s kolesom je tista telesna aktivnost, ki jo mnogi strokovnjaki uvrščajo med najbolj koristne za zdravje srca in ožilja. Kolesarjenje je eden najpopularnejših in najučinkovitejših načinov za pridobitev in ohranjanje dobre telesne kondicije ter krepitev in ohranjanje zdravja. Razlogov za ukvarjanje s kolesarstvom kot športom ali kolesarstvom kot rekreativno in rehabilitacijsko aktivnostjo je gotovo toliko, kolikor je ljudi, ki vozijo kolo. Nekateri od nas kolesarimo zaradi dobre splošne kondicije, da si oddahnemo od naporenega dneva. Drugi s kolesom raje potujejo, raziskujejo in spoznavajo nove kraje, ljudi in običaje. Tretji spet uživajo v športnih nastopih. Kolo lahko vozimo praktično povsod: po svoji soseski, po parkih, celo v lastnem stanovanju, na udobnem sobnem kolesu. Več ko bomo kolesarili, več bomo našli razlogov za vključitev te aktivnosti v svoj vsakodnevni urnik.

Naše telo je ustvarjeno za gibanje. Optimalno deluje le takrat, kadar je človek telesno aktiven. Za dobro funkcioniranje je potrebno stalno obremenjevanje srca, žilja, mišic, skeleta in živčnega sistema. Telesna aktivnost, predvsem vožnja po lepem naravnem okolju brez prevelikih obremenitev ali prenapete tekmovalnosti, nas sprošča in bogati. Kolesarjenje omogoča uravnotežen pristop k redni telesni vadbi. Hkrati je najučinkovitejša oblika sprostitve človekove pogonske moči - boljše od plavanja, teka in celo hoje. Aktivira celo telo. Je eden redkih športov, ki združuje človeka in stroj v harmoničen sklop. Bolj ko je telo zlito in usklajeno s kolesom, višja je stopnja doseženih učinkov rekreacije ali športnega udejstvovanja. Možnost nesreč je manjša kot pri drugih fizičnih aktivnostih. Kolesarjenje je aerobni šport, ki nam pomaga krepiti srce, znižati krvni tlak, povečati življenjsko energijo, izgorevati odvečno maščobo, ustvariti

Razlogov za ukvarjanje s kolesarstvom kot športom ali kolesarstvom kot rekreativno in rehabilitacijsko aktivnostjo je gotovo toliko, kolikor je ljudi, ki vozijo kolo. Nekateri od nas kolesarimo zaradi dobre splošne kondicije, da si oddahnemo od napornega dneva. Drugi s kolesom raje potujejo, raziskujejo in spoznavajo nove kraje, ljudi in običaje. Tretji spet uživajo v športnih nastopih.

Kolo lahko vozimo praktično povsod: po svoji soseski, po parkih, celo v lastnem stanovanju, na udobnem sobnem kolesu. Več ko bomo kolesarili, več bomo našli razlogov za vključitev te aktivnosti v svoj vsakodnevni urnik.

boljši mišični tonus, zmanjšati strese in napetosti ter doseči dober zunanji videz.

Ko kupujemo kolo, izberimo takšnega, ki bo najbolj ustrezalo našim pričakovanjem, namenu uporabe, potrebam ter vrsti vožnje in vozišč, po katerih bomo pretežno kolesarili. Bo to morda izrazito cestno športno kolesarjenje, morda terenske vožnje po poljih, gozdovih in brezpotjih ali morda potovanja po urejenih kolesarskih poteh? Tako bomo izbirali med športnim, gorskim ali potovalnim kolesom. Prav slednje nam omogoča vožnjo po skoraj vseh terenih, le ekstremno drznih voženj po gorskih pobočjih ali gozdnih stezah si z njim ne moremo privoščiti. Zaradi večjega premera kolesa ne bomo čutili vseh lukenj na cestišču, pri daljših vožnjah pa je glede na obrate pedalk učinkovitejše. Lahki blatniki nas varujejo pred prahom, blatom in mokroto. Tudi prtljažnik nam bo pogosto prišel prav. Med morebitno vožnjo v mraku ali ponoči nam bo prišla prav tudi luč.

Pred vsakim potovanjem, ki je daljše kot do sosedove ograje, preverimo kolo, zavorne gumice, luči in potrebno opremo - orodje, rezervno zračnico, prvo pomoč. Nikar ne pozabimo na ključavnico. Sicer pa k opremi spadajo še čelada, kolesarske rokavice, očala, bidon, oblačila za zaščito pred dežjem, pribor za krpanje zračnic in zračna tlačilka.

Prijetno vožnjo nam bodo omogočala tudi ustrezna oblačila in obutev. Zaradi hude obremenitve zadnjice so priporočljive kolesarske hlače ali dresi z všitim sedalnim antibakterijskim vložkom. Lahko pa uporabimo tudi kratkohlačno oprijeto trenerko ali navadne, ne preširoke hlače. Vendar tudi v take všijemo vložke, da bo vožnja prijetnejša. Oblačilo - zgornje in spodnje naj ne bo preohlapno, pa tudi ne pretesno. Najboljši so materiali, ki dihajo. Zaradi možnosti nenadnih vremenskih sprememb v gorskem svetu ali alpskih dolinah imejmo s sabo tudi dolge hlače in vetrovko. Pred daljšimi spusti zamenjajmo mokro perilo in oblecimo vetrovko.

Čevlji naj bodo iz naravnih materialov in zračni. Podplat naj bo trši, lahko pa ima tudi poseben vložek za pritrditev na pedalko.

Vrednost čelade, ki je edino varno pokrivalo, spoznamo šele po poškodbi. Ne le povezniti na glavo, moramo jo tudi pripeti,

saj jo bomo sicer izgubili. Pri poletni vožnji je tudi odlično varovalo pred sončno prijeko. Izbirajmo med svetlimi barvami, zračne reže pa morajo imeti zaščitne mrežice proti mrčesu.

Vse stvari, ki jih bomo vzeli s sabo, damo v nepremočljiv nahrbtnik ali torbe, ki jih enostavno pritrdimo na prtljažnik.

Na kolesarjenje se bomo odpravili zgodaj, še posebej poleti, ko lahko čez dan pričakujemo visoke temperature. Pred odhodom si privoščimo lahek, vendar rudi, vitaminsko in energetsko poln zajtrk. Niti pred niti med kolesarskim izletom ali potovanjem ne uživajmo alkohola.

Vozili bomo preiščeno. Kot velja za vse športe, bomo tudi pri kolesarjenju z dobrim ogrevanjem svoje mišice pripravili na dolgotrajen napor in tako zmanjšali možnost za pojav krčev. S počasnim kolesarjenjem se bomo ogrevali toliko časa, da se pričnemo rahlo znojiti. Postopno bomo povečevali svoj pulz do ciljnega območja - med 60 in 80 odstotkov naše maksimalne frekvence srčnega utripa (220 - starost). Običajno za to porabimo 5 do 10 minut. Tudi raztegovanje mišic pred in po kolesarjenju povečuje prožnost mišic in sklepov ter zmanjšuje tveganje za poškodbe. Ob naporni vožnji v hrib se ne zaganjajmo in ne presenjajmo zgornje meje varnega območja frekvence utripa. Raje sestopimo in pot nadaljujmo peš. Pri vožnji po prometni cesti ne vozimo vstric. Tudi ne po

sredini ceste in ne preblizu neutrjenih bankin. Načrtno ohlajanje zadnjih 5 minut vožnje nam omogoča postopen prehod v normalno stanje. Nenadna prekinitve kolesarjenja lahko namreč povzroči rahel glavobol in slabo počutje.

Škoda, da mnogo koles še vedno čaka v kletih in ropotarnicah, da jih izvlečemo na plan, očistimo, naoljimo in veselo poženemo po cesti, po dolini in v hrib. Kako bi nam bila hvaležna za skupaj prebiti urico ali dve. Vrnila bi nam z občutkom prijetne utrujenosti, z rahlo, a prijetno bolečino v mišicah stegen in krač, z živahnim srcem, z zdravjem in prijetnim občutkom zadovoljstva ob čarih in lepota doline, videne in doživete z drugačnega zornega kota.

Janez Poles, dr. med.-internist

V pričakovanju svetovnega prvenstva Naviga 2000

Spet bodo zabrnili čolni

Na zaključni slovesnosti ob svetovnem prvenstvu Navige leta 1997 v TRC Jezero smo se poslovili z besedami: "Nasvidenje na Navigi 2000!" Predsednik organizacijskega odbora dr. Milan Medved je takrat dejal: "Organizatorji si bomo vzeli malo premora, saj so bila minula tri leta zelo naporna (organizirali so eno evropsko in dve svetovni prvenstvi, op.p.). Dogovorili pa smo se, da bi leta 2000 organizirali veliko tekmovanje modelarjev oziroma svetovno prvenstvo radijsko vodenih modelov čolnov več razredov. Na njem bi sodelovalo več kot 1000 udeležencev."

Preroške besede, ki se bodo letos med 2. in 12. avgustom uresničile. Na letošnjem, 12. svetovnem prvenstvu Navige v sekciji FSR pričakujejo 38 držav. Vseh tekmovalcev, njihovih spremljevalcev, vodij reprezentanc in sodnikov bo okoli 1000, tekmovanja pa bodo potekala v območju TRC Jezero v 16 razredih daljinsko vodenih modelov čolnov.

Po besedah dr. Milana Medveda je organizacijski odbor letos kar malo zaskrbljen. "Za letošnje svetovno prvenstvo Naviga je prijavljenih bistveno več tekmovalcev kot v letih dosedaj, a tudi letos bomo zanje dobro poskrbeli. To bo gotovo letošnja največja mednarodna športna prireditev v Velenju in tudi v Sloveniji. Udeleženci tega svetovnega prvenstva so v bistvu turisti; to so tekmovalci z družinami, ki tekmujejo in hkrati preživljajo dopust. Večina jih bo bivala v avtokampu, najeli pa smo tudi prenočitvene zmožljivosti v Termah Topolšica, hotelu Paka in v vseh okoliških privatnih prenočiščih.

To svetovno prvenstvo bomo kot vedno do sedaj izkoristili tudi za odlično promocijo lepote Šaleške doline in Slovenije. V programu za spremljevalce so ogledi Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju, Postojnske jame, slovenskega Primorja, Prekmurja, Gorenjske s Kranjsko Goro in Bledom..." je dejal dr. Medved.

Organizatorji v Velenju so doslej dobivali same pohvale in proglasili so jih za vrhunske organizatorje, kar potrjuje tudi to, da so jim organizacijo tako velikega tekmovanja zaupali lani že četrtič. Vse tri prireditve so v očeh tekmovalcev, spremljevalcev in uradnih predstavnikov Navige vsakokrat spadale v vrh podobnih tekmovanj, tako v smislu organizacije, okolja, v katerem poteka prvenstvo, spremljevalnih prireditev in vseh "drobnarij", po katerih si obiskovalci zapomnijo prizorišče.

Ni razloga, da bi letošnja ocena bila drugačna. Če ne spadate med tekmovalce ali organizatorje, bodite med 2. in 12. avgustom med gledalci ob Turističnem jezeru!

Diana Janežič

Konjeniški klub Velenje

vas v juliju vabi
ob Škalsko jezero

na dve elitni konjeniški prireditvi!

Od petka, 14., do nedelje, 16. julija,

mednarodni CSI-B turnir v preskakovanju ovir Velenje 2000,

v okviru katerega bosta tekmi za nagrado mesta Velenje in Grand prix Premogovnika Velenje

in

v soboto, 22., in nedeljo, 23. julija,

Pokal Slovenije.

RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2000/2001

I. P. HTZ VELENJE

Smer	Stopnja	Število štipendij
elektrotehnika	VII.	1
strojništvo	VII.	1
gradbeništvo	VII.	1
ekonomija	VII.	1

PRIJAVLJANJE

Kandidati za razpisane štipendije pošljite ali prinesite prijave najkasneje do **1. septembra 2000** na naslov: **PREMOGOVNIK VELENJE, PARTIZANSKA 78, 3320 VELENJE**, Služba za organizacijo, nagrajevanje, izobraževanje in informiranje, pisarna št. 5.

K skrbno izpolnjeni prijavi na obrazcu Vloga za pridobitev republiške štipendije (DZS obr.1,51 - za kadrovske štipendije obrazca ni!) morate priložiti:

- kratek življenjepis z opisom izvenšolskih dejavnosti, socialnega stanja družine in poklica staršev,
- potrdilo o maturi ali zaključnem izpitu,
- potrdilo fakultete o opravljenih izpitih (navedite število predpisanih in že opravljenih izpitov) in potrdilo o vpisu za tekoče leto,
- potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije
- potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izda ga občinski sekretariat za občo upravo in notranje zadeve),
- potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu (navedeni morajo biti vsi dohodki iz delovnega razmerja, iz kmetijstva, iz obrti, iz dela v podaljšanem delovnem času in iz drugih virov; če so starši upokojeni, priložite odrezek od pokojnine za december 1999).

Kandidate opozarjamo, da pomanjkljivo izpolnjenih prijav ali prijav brez zahtevane dokumentacije ne bomo obravnavali.

IZBIRA KANDIDATOV

Pri podeljevanju štipendij bomo upoštevali učni uspeh in nagnjenja kandidatov za izbrani poklic ter socialno-ekonomski položaj družine.

VIŠINA ŠTIPENDIJE

Višina kadrovskih štipendij ter pravice in obveznosti štipendistov so opredeljene v aktih o izobraževanju.

O rezultatih izbire bomo kandidate obvestili do 25. septembra 2000.

SREČNO!

PRODAMO

3 - sobno stanovanje na Kersnikovi, lepo urejeno.

Cena: 9.000.000,00 SIT

KUPIMO

- 2,5 - 3 sobno stanovanje v Šaleku, za znanega kupca;
- garsonjero ali manjše 1 - sobno stanovanje, od 30 - 35 m², v Velenju;
- garsonjero, do 30 m², v centru Velenja, za znanega kupca.

Zahvala

Ob smrti mojega očeta

Mehmeda Husejnovića

se zahvaljujem sindikalni podružnici Priprav in sodelavcem za denarno pomoč in izrečena sožalja.

sin Mujaga Husejnović z družino

HTZ

I.P., d.o.o.

VELENJE

Strojni remont in vzdrževanje

Celje - skladišče

D-Per
65/2000

5000008318,5

COBISS 0

OSREDNJA KNJ. CELJE

NOVA VULKANIZERSKA DELAVNICA

Zakaj bi čakali pri vulkanizerjih in v servisih v svojem prostem času,
če vam te storitve lahko opravimo med vašim delovnim časom,
ko imate jeklenega konjička parkiranega na parkiriščih Premogovnika Velenje?

Po konkurenčnih cenah vam nudimo storitve:
**DOBAVO, MENJAVO IN CENTRIRANJE PNEVMATIK,
MENJAVO OLJA IN FILTROV,
OBROČNO PLAČEVANJE PRI PLAČI IN
VSEM SVOJIM STRANKAM NUJNO POMOČ PRI AVTOMOBILU
NA PARKIRIŠČU PREMOGOVNIKA VELENJE.**

Delovni čas je **od 5. do 15. ure** (v sezoni po potrebi podaljšan).

Vaše želje javite na interni telefon 12-18 ali osebno v vulkanizerski delavnici
(levo pri vratarju tovarnega vhoda)
Vinku Grenku ali Stanku Štinku.

RUDAR

PREMOGOVNIK
VELENJE

PRILOGA RUDARJA O UPOKOJENIH DELAVCIH PODJETJA, JUNIJ 2000. LETO XXXIV

**VSEM UPOKOJENIM DELAVCEM IN DELAVKAM
ČESTITAMO OB DNEVU RUDARJEV!**

Spoštovani sodelavci, upokoјenci!

Letos bomo dan rudarjev, 3. julij,
praznovali v soboto, 1. julija.

Praznični dan se bo začel zjutraj z budnico Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje.

- **Ob 10. uri** se bodo v Domu kulture zbrali naši sodelavci, ki so v podjetju zaposleni 20 let. Prejeli bodo priznanja in ročne ure. Na tej slovesnosti bodo priznanja in spominske nagrade prejeli tudi jubilariti jamske reševalne čete.
- **Ob 17. uri** se bodo na Titovem trgu začeli zbirati uniformirani rudarji za parado.
- **Parada** bo na pot proti mestnemu stadionu krenila ob **17.30.**
- **Ob 18. uri** se bo na mestnem stadionu začel tradicionalni in letos tudi jubilejni, **40. skok čez kožo.** V rudarski stan bo skočilo blizu 70 novincev. Častni skok čez kožo bo opravil Karl Drago Seme, slavnostni govornik bo direktor Premogovnika Velenje dr. Franc Žerdin. Letošnjega skoka čez kožo se bo udeležil tudi predsednik države Milan Kučan, ki bo Premogovniku Velenje podelil certifikat ISO 14001.
- Po skoku čez kožo bo od **19.30** dalje ob Škalskem jezeru **družabno srečanje** delavcev in upokoјencev Premogovnika Velenje.
-

Srečamo se torej
v soboto, 1. julija, ob 18. uri
na mestnem stadionu
na praznovanju jubilejnega,
40. skoka čez kožo!

Srečno!

Odbor za pripravo
praznovanja dneva rudarjev

Prijateljem niso nobena vrata zaprta

Vaše in naše poti so se v tem letu razšle. Morda ste si v prvih dneh, ko ni bilo treba več na delo, oddahnili. Bilo je kot dopust, ki pa je nenadoma trajal predolgo. Nekateri ste začutili, da nekaj 'manjka'. Zgodnje vstajanje, popoldanski 'šiht', nočna izmena. Pa avtobus, garderoba, kopalnica, delavnica, jama, vonj po premogu in premog sam, brnenje in ropot strojev.

Ne manjka samo nekaj, ampak tudi nekdo. Sodelavci, prijatelji. Kako bi tudi moglo biti drugače, če pa ste tri desetletja preživeli z mnogimi med njimi! Šli ste skozi dneve in noči dela, rekorde in zastoje, opravila, ko je vse teklo kot namazano, in opravila, ko nič ni hotelo iti, kot bi moralo. Bili so vzponi in padci, osebna zadovoljstva z opravljenim delom, skupna slavlja in skupni porazi. Načrti, ki so bili odlično uresničeni, in tisti, ki se iz teh ali onih razlogov niso posrečili.

Vse je zdaj v vašem spominu in nikogar in ničesar ni treba pozabiti. Večina nas, vaših sodelavcev, ostaja tukaj, v Premogovniku Velenje. Nekateri pa so upokojeni tako kot vi. Pridružili ste se jim in zdaj se boste srečevali v mestu, na sprehodih, morda na potovanjih, na poteh po hribih in obmorskih krajih.

"Od sodelavcem in prijateljev v kolektivu se z upokojitvijo še nisem poslovil. Vidimo se še in srečno!"

"Če me obiščete, ste dobrodošli ob kozarčku domače kapljice!" Tako sta zapisala dva od naših sodelavcev, ki so se upokojili v letu med obema rudarskima praznikoma. Gotovo je tako v srcu mislil še kdo med vami.

Prepričani smo, da vas bodo veseli sodelavci, če se boste še kdaj oglasili v podjetju, če boste koga obiskali na domu, na vikendu. In prepričani smo, da boste tudi vi, naši nanovo upokojeni sodelavci in sodelavke, veseli vsakega, ki vas bo presenetil med obrezovanjem trte na vikendu, košnjo trave pri hiši, pri popoldanski kavi na balkonu, vsakega, ki ga boste srečali na cesti, ko boste šli po časopis ali se sprehajali z vnuki.

Ohranite stike s podjetjem, z nekdanjimi sodelavci, povprašajte nas kdaj, kako nam gre, kaj počnemo, kaj je novega. Pogovorite se z nami in nam zaupajte, kako gre vam. Kako vam služi zdravje in kaj počnete. Povejte nam veselo novico, da ste dobili vnuka, potožite, če ste potrebni sočutne besede.

Ohranite prijateljstva, ki ste jih spletli v dolgih dneh in nočeh, ko ste skupaj premagovali težave in se veselili uspehov. Prijateljem niso nobena vrata zaprta.

Diana Janežič

Zdravko Korez,
upokojen 15. decembra 1998
Rodil se je 5. decembra 1948 v Žetalah pri Ptuju. Poročen z Marijano, rojeno Čretnik. Oče dveh otrok: Aleksandre in Damjana.

Od 22. aprila 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Zahod.

Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Strokovne službe, kjer je delal do upokojitve kot dežurni premogovnik. Leta 1972 je opravil strokovni izpit za nadzornika rudarskih del v metanskih jamah. Leta 1982 je diplomiral na I. stopnji Fakultete za naravoslovje in tehnologijo, odsek za montanistiko in si pridobil naziv inženirja rudarstva.

Bil je član delavskega sveta in več njegovih komisij ter član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 23 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Prejel je državno odlikovanje red dela s srebrnim vencem.

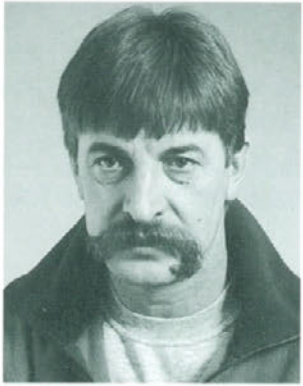
Prejel je tudi priznanje OF v krajevni skupnosti ter več priznanj za delo v podjetju in v jamski reševalni četi.

V prostem času je rad kolesaril, vrtnaril in hodil v planine. Je član PD Šmartno ob Paki. V pokoju se bo posvetil vnukoma Špeli in Maticu ter sebi.

Nekdanjim sodelavcem želi, da bi se do odhoda v pokoj srečno vračali iz jame.

Bronislav Bevc,
upokojen 31. maja 1999
Rodil se je 28. junija 1951 v Podkrajju pri Velenju. Poročen z Vero, rojeno Glavnik. Oče dveh otrok: Boruta in Martine. Od 1. marca 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Predrag Višić,
upokojen 30. junija
Rodil se je 2. januarja 1951 v Banja Luki. Poročen z Mileno, rojeno Viher. Oče dveh otrok: Zlatka in Uroša. Od 24. februarja 1992 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1970. Zaposlil se je kot rudarski tehnik pri Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot nadzornik jamskega transporta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Škale, v Kavče in na Paški Kozjak ter pri izgradnji mini golfa. V prostem času se je rad rekreiral in gojil nekatere konjičke. Temu je v pokoju pridružil še vrtičkarstvo. Nekdanjim sodelavcem želi veliko zdravja in uspehov pri doseganju zastavljenih ciljev.

Adolf Novosad,
upokojen 5. junija
Rodil se je 26. junija 1953 v Brestovcu pri Daruvarju, Hrvaška. Poročen z Zdenko, rojeno Tomić. Oče dveh otrok: Sebastjana in Maje. Od 13. novembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1970 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1994 v Klasirnico, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Škale in Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Kot upokojenec bo največ časa preživel pri hiši na Hrvaškem. Vsem sodelavcem želi zdravja, uspeha, zadovoljstva in sreče!

Alojz Lutar,
upokojen 30. junija
Rodil se je 20. junija 1950 v Turnišču. Poročen z Mileno, rojeno Špilak. Oče dveh otrok: Mateje in Bogdana. Od 22. januarja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat

premeščen, nazadnje leta 1993 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni rudar na odkopu. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Škale in Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se rad sprehaja v naravi in vrtnari. Kot upokojenec se bo posvetil družini in delu na vikendu. Za konec je zapisal: "Delovnemu kolektivu želim veliko delovnih uspehov, svojim sodelavcem pa več strpnosti in spoštovanja. Želim, da bi varno delali ter se zdravi in veseli vračali k svojim družinam. Vsem skupaj rudarski 'srečno!'"

Franc Kvartič,
upokojen 11. julija
Rodil se je 6. oktobra 1952 v Silovi. Od 28. februarja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v zunanem obratu in bil kmalu premeščen v jamo Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot nadzornik elektromontaže. Leta 1975 je končal poklicno elektrotehnično šolo in opravil tečaj za eksplozijsko zaščito za elektrikarje. Leta 1980 je končal srednjo elektrotehnično šolo. Leta 1985 je opravil izpit iz eksplozijske zaščite za nadzornike in leta 1987 strokovni izpit za elektro nadzornika v metanskih jamah. V dveh mandatih je bil delegat delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste Velenje - Šentilj in cest v KS Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let

dela v podjetju ter prejel dvakrat zlato značko za udarniško delo.

V prostem času je rad hodil v hribe in smučal. Planinaril bo tudi kot upokojenec, veliko časa pa mu bo zapolnilo tudi delo pri hiši. Svojim nekdanjim sodelavcem želi srečno in varno delo v jami ter da bi vsi dočakali upokojitev.

Jože Lazar,
upokojen 9. julija

Rodil se je 21. aprila 1972 na Ptuju.

Od 4. novembra 1991 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v jami Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Sodelavcem pošilja lepe pozdrave in jim želi varno delo!

Jože Žalar,
upokojen 21. julija

Rodil se je 21. januarja 1953 na Ptuju. Poročen z Marijo, rojeno Jelen. Oče dveh otrok: Kristine in Tatjane.

Od 13. novembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač pri rudarskem praktičnem pouku. Upokojil se je kot inštruktor - učitelj prak-

tičnega pouka v Praktičnem izobraževanju. Leta 1980 je opravil tečaj za inštruktorja usmerjenega izobraževanja, leta 1981 pa je pridobil pedagoško andragoško izobrazbo za učitelja praktičnega pouka. Bil je član delavskega sveta, med leti 1980 in 1988 sodnik porotnik ter predsednik aktiva delovnih invalidov v Praktičnem izobraževanju. Leta 1968 je sodeloval pri udarniški izgradnji ceste Velenje-Šentilj in leta 1969 ceste Bele vode-Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanje Šolskega centra Velenje za dolgoletno uspešno poučevanje praktičnega pouka in za večletno uspešno opravljanje dela starešine dijakom pri skoku čez kožo.

Bil je član rudarske godbe, v prostem času pa je rad plaval, ukvarjal se je akvaristiko, vzrejo ptičev, rad vrtnari in zahaja v naravo. Večino teh pristočasnih dejavnosti bo gojil tudi v pokoju. Svojim nekdanjim sodelavcem želi sreče in zdravja ter čim več delovnih uspehov.

Julijan Praunseis,
upokojen 25. julija

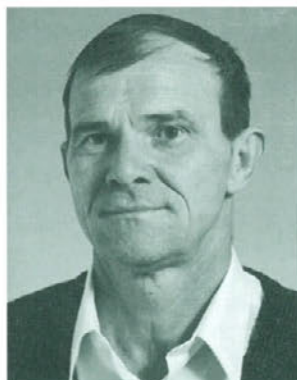
Rodil se je 18. februarja 1953 v Paki pri Vitanju. Poročen z Ivanko, rojeno Verboten. Oče dveh otrok: Andreja in Mojce.

Od 20. februarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1969 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 k Jamski mehanizaciji, upokojil pa se je kot strežnik mehanizacije v Jamski

strojni službi. Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, prejel pa je tudi priznanje za krvodajalstvo.

V prostem času se ukvarja z glasbo, igra bariton, rad se tudi sprehaja v naravi. V pokoju bo imel več časa za delo na domačiji in za družino. Svojim nekdanjim sodelavcem želi, da bi se srečno vračali k svojim družinam in dočakali upokojitev.

Ilija Mrkonjić,
upokojen 30. julija

Rodil se je 17. marca 1947 v Gornji Obodnici pri Tuzli, BiH. Poročen z Janjo, rojeno Mijatović. Oče štirih otrok: Zore, Mladenka, Snježane in Gorana.

Od 15. januarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1993 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.

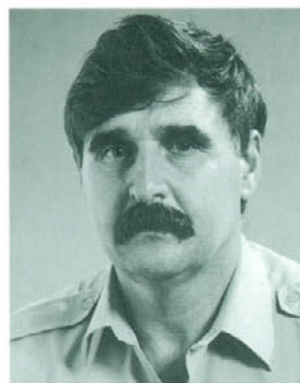
Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo več časa posvetil ženi, otrokom in vnukom, od sodelavcev pa se poslavlja s preprostimi: "Srečno!"

Svetozar Kovačević,
upokojen 10. avgusta

Rodil se je 16. aprila 1944 v Loparah pri Bijeljini, BiH. Oče dveh otrok: Slavice in Vere.

Od 17. aprila 1969 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Pri-

pravah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1989 v Zavarovanje, kjer je delal do upokojitve kot varnostnik. Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1974 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je rad kegljal in igral nogomet, kot upokojenec pa bo večkrat odšel v naravo. Svojim sodelavcem želi veliko uspehov pri delu, sicer pa zdravja in veselja.

Branko Miklavžin,
upokojen 11. avgusta

Rodil se je 19. julija 1952 v Silovi. Poročen z Marijo, rojeno Žgank. Oče dveh otrok: Andreje in Branka.

Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve. Opravil je izpita za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača in za delo z VDL.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Vsem sodelavcem v Premogovniku želi veliko sreče pri delu, posebej pa

kliče "Srečno!" sodelavcem pri jamskem transportu.

Marjan Arh,
upokojen 17. avgusta

Rodil se je 9. decembra 1951 v Celju. Poročen z Antonijo, rojeno Obu. Oče enega otroka: Borisa.

Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1973 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 nazaj v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta v Jamskem transportu. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja in cest na Paški Kozjak in v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Je član gasilskega društva Andraž. Kot upokojenec bo največ časa namenil urejanju okolice hiše in pomagal sinu pri gradnji hiše. Svojim nekdajnim sodelavcem želi mnogo delovnih uspehov, varnega dela, dobrih plač, kar jim bo, kot je napisal, s tako sposobnim vodstvom podjetja zagotovo uspelo.

Ivan Kumer,
upokojen 21. avgusta

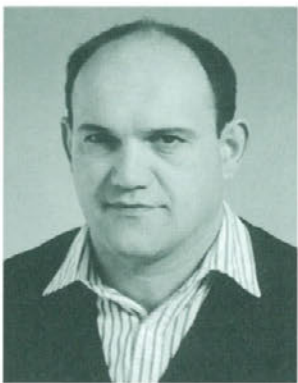
Rodil se je 17. decembra 1954 na Ptuj. Poročen s Klotildo, rojeno Korpar. Oče treh otrok: Ivica, Tatjana in Katice.

Od 9. septembra 1983 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1972 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificiran kopač v Izo-brazevanju. Leta 1991 je bil

premeščen v HTZ, kjer je delal do upokojitve.

Kot upokojenec bo največ časa namenil ribarjenju. Pozdravlja celotni kolektiv Premogovnika Velenje, še posebej pa sodelavce v službi rudarskih škod.

Janko Anželak,
upokojen 17. avgusta

Rodil se je 11. februarja 1951 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen z Olgo, rojeno Golob. Oče dveh otrok: Damjane in Melite.

Od 21. avgusta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificiran zidar pri Jamskih gradnjah. Do upokojitve je delal v Pripravah, nazadnje kot rudarski nadzornik v obratni pisarni. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača, leta 1987 pa je končal šolanje za rudarskega tehnika. Leta 1995 je opravil strokovni izpit za delo v metanskih jamah.

Bil je član delavskega sveta, disciplinske in stanovalniške komisije. En mandat je bil podpredsednik DS. Udeleževal se je udarniških akcij v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Bil je nagrajen za 40-krat darovano kri.

Prosti čas mu je zapolnjevala gradnja hiše, v pokoju pa bo uredil še njeno okolico in pomagal prijateljem pri gradnjah hiš. Od svojih sodelavcev se poslavlja z besedami: "Želim vam predvsem največ zdravja, sreče in uspešnosti pri delu, dobre in prijateljske medsebojne odnose ter da vsi čili in zdravi dočakate upokojitev in njeno dolgo uživanje!"

Karel Žibret,
upokojen 31. avgusta

Rodil se je 26. avgusta 1951 v Celju. Poročen z Romano, rojeno Podjavoršek. Oče treh otrok: Jasmine, Dragice in Kristine. Od 4. januarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificiran električar pri jamski mehanizaciji v jami Vzhod. Upokojil se je kot poslovodja elektro službe v jami Pesje. Leta 1974 je opravil izpit za električarja v metanskih jamah, leta 1980 pa izpit za obratovnega električarja.

Bil je član delavskega sveta. Bil je nagrajen za 20 let dela v podjetju. V prostem času je veliko planinaril in vodil sindikalne izlete v gore. Poleg tega je rad ribaril in se ukvarjal z vinogradništvom.

Sadove tega minulega dela bo užival tudi v pokoju. In kot je zapisal ob slovesu od sodelavcev: "Če me obiščete, ste dobrodošli ob kozarčku domače kapljice!"

Fikret Hajdarević,
upokojen 2. septembra

Rodil se je 13. aprila 1959 v Jezerski pri Bosanski Krupi, BiH. Poročen z Asedo, rojeno Kovačević. Oče treh otrok: Mirele, Selme in Nilvese.

Od 1. aprila 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1993 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Leta 1984 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Kot upokojenec bo več časa posvetil družini in rekreaciji. Sodelavcem želi varno delo!

Joško Pesjak,
upokojen 23. septembra

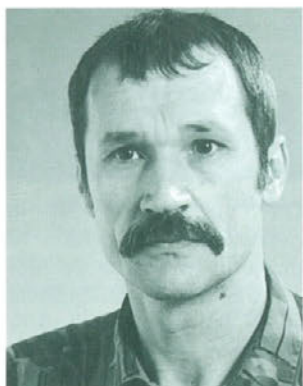
Rodil se je 4. marca 1953 v Ljubnici pri Vitanju. Poročen z Marjano, rojeno Grm. Oče dveh otrok: Zdenka in Jožefa.

Od 21. decembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot polkvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1983 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja rudarskega vzdrževanja. Leta 1975 je opravil izpit za kvalificiranega kopača, leta 1983 pa za kombajnista.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za

20 let dela v podjetju in za inovatorstvo.

Sedaj bo veliko časa preživel z vnukom in vnučko. Vsem zaposlenim v podjetju želi delovne uspehe in kliče "Srečno!".

Sejdalija Osmanović,
upokojen 24. septembra

Rodil se je 26. julija 1952 v Cagah pri Srebrenici, BiH. Poročen z Rabijo, rojeno Karić. Oče dveh otrok: Emira in Mirele.

Od 30. januarja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1970. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Leta 1990 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Opravil je izpit za kombajnista. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak in pri udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je rekreiral, sedaj pa bo delal pri hiši in okoli nje. Svojim sodelavcem želi veliko sreče in previdnosti pri delu.

Matej Dominkovič,
upokojen 26. septembra

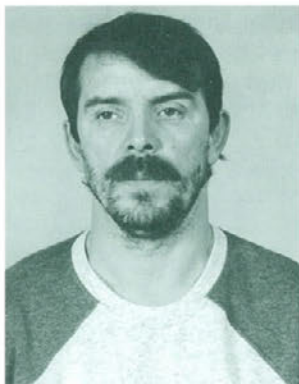
Rodil se je 8. marca 1949 v Janjevu, Srbija. Poročen z Ano, rojeno Berišič. Oče

dveh otrok: Toma, Antone in Juraja.

Od 8. avgusta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni rudar na odkopu. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se ukvarja z vinogradništvom. Sodelavcem želi, da bi zdravi odšli po njegovi poti v pokoj.

Sejfudin Beganović,
upokojen 27. septembra

Rodil se je 2. avgusta 1952 v Kugah pri Srebreniku, BiH. Poročen s Sadijo, rojeno Kurtić. Oče dveh otrok: Seudina in Senite.

Od 18. januarja 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1983 je opravil izpit za strojnika in leta 1986 za strelca. Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo. Dejavan je bil v aktivu invalidov.

V prostem času se je ukvarjal z rekreacijo, predvsem nogometom, ribolovom in metanjem pikada. Tej rekreaciji bo tudi kot upokojenec namenil precej časa, obdeloval pa bo tudi vrt in odhajal v naravo. Sodelavcem svetuje, da svoje delo opravljajo previdno in jim želi "Srečno!".

Fehim Joldić,
upokojen 30. septembra

Rodil se je 5. julija 1947 v Sladni pri Srebreniku, BiH. Poročen s Hatidžo, rojeno Mutapčić. Oče dveh otrok: Idriza in Bahrije.

Od 5. februarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani zidar pri Jamskih gradnjah, upokojil pa se je kot strežnik mehanizacije v Pripravah. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Vsem sodelavcem želi veliko zdravja in sreče.

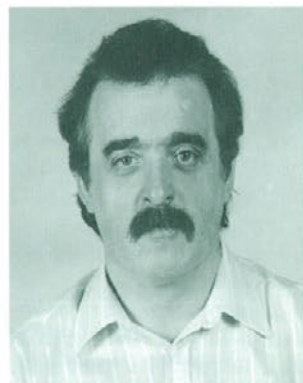
Matija Pavič,
upokojen 30. septembra

Rodil se je 12. aprila 1949 v Gornji Obodnici, BiH. Poročen s Kato, rojeno Iljukić. Oče dveh otrok: Zorana in Maria.

Od 15. septembra 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Kot upokojenec bo vrtnaril, kar je rad počel tudi prej. Sodelavcem želi polno sreče in uspehov in da bi zdravi dočakali upokojitev.

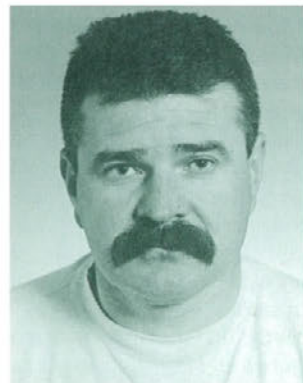
Milan Sušec,
upokojen 30. septembra

Rodil se je 30. maja 1951 na Tolstem vrhu pri Mislinji. Poročen z Zofijo, rojeno Gošek. Oče dveh otrok: Irene in Tatjane.

Od 7. januarja 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1969 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar pri Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot skupinovodja strojne montaže v Jamski strojni službi.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je ukvarjal z rekreacijo in gojil konjičke, kot upokojenec pa bo več časa namenil tudi družini. Svojim nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče v življenju ter varno in uspešno delo.

Andrej Samec,
upokojen 5. oktobra

Rodil se je 23. marca 1956 v Velenju. Oče dveh otrok: Iris in Tomaža.

Od 1. julija 1980 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1974 - 1978. Zaposlil se je kot tehnični risar v Strokovnih službah. Upokojil se je kot dokumentarist v reševalni postaji.

Bil je poverjenik sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest Velenje - Šentilj in Velenje - Paški Kozjak in v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni postaji. Bil je član Društva invalidov Velenje

V prostem času se je veliko ukvarjal z rekreacijo in tudi tekmoval v plavanju, streljanju, namiznem tenisu in sedeči odbojki. Z rekreacijo in sodelovanjem na tekmovanjih invalidov bo nadaljeval, v pokoju pa bo imel tudi več časa za družino in prijatelje.

Vsem sodelavcem se zahvaljuje za dolgoletno sodelovanje in jih lepo pozdravlja.

Ivan Hren,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 13. decembra 1951 v Bohorini nad Zrečami. Poročen z Zlatko, rojeno Satler. Oče dveh otrok: Petre in Polone.

Od 3. novembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Istega leta je bil premeščen v Steber 8, sedaj jama Pesje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strežnik mehanizacije. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo veliko časa preživel na vikendu in kolesaril.

Otmar Majhenič,
upokojen 25. oktobra

Rodil se je 23. oktobra 1950 v Celju. Poročen z Miro, rojeno Jelen. Oče treh otrok: Davida, Sebastjana in Gašpra. Od 17. maja 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar pri Jamski mehanizaciji. Do upokojitve je v Jamski elektro službi opravljal vzdrževanje, preglede in meritve elektro opreme. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je deloval na kulturnem področju. Kot upokojenec pa bo dokončal gradnjo hiše in uredil njeno okolico. Sodelavcem želi "Srečno!".

****upokojen 31. oktobra****

Rodil se je 24. junija 1951 v Slovenj Gradcu. Poročen z Olgo, rojeno Sedmak. Oče treh otrok: Andreje, Martine in Roberta.

Od 6. julija 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1969 v ESO. Zaposlil se je kot kvalificirani strugar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot nadzornik uvoza in izvoza. Leta 1978 je ob delu obiskoval strojno šolo, leta 1981 je opravil tečaj iz

vulkanizerstva in se leta 1992 izobrazil za inštruktorja.

Bil je član delavskega sveta in njegovih komisij, član sindikata in sekretar v ZSMS. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo in inovatorstvo.

V prostem času planinari, kolesari, plava, poje v pevskem zboru, se ukvarja s čebelastvom, vinarjenjem in sadjarstvom. Vse navedene dejavnosti bo negoval tudi kot upokojenec. Od sodelavcev se je poslovil z besedami: "Vsem pri delu mojem se ugoditi vedno dalo ni. Kdor to razume, vsa čast mu, ostalo vsak naj misli si! Kljub vsemu, prijateljem, znancem, zlasti pa trdim knapom - zdravo in srečno!"

Karl Leskovar,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 1. oktobra 1952 v Zrečah. Poročen z Danico, rojeno Mitnjak. Oče treh otrok: Karla, Sonje in Andreje.

Od 9. novembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo zahajal v planine. Sodelavcem želi, da bi srečni in veseli odhajali na delo in domov.

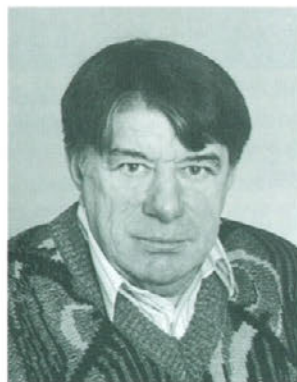
Ivan Lipnikar,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 5. novembra 1945 v Škalah. Oče enega otroka: Uroša.

Od 3. novembra 1981 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1975 v Avtoparku. Zaposlil se je kot strojni tehnik v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot nadzornik izvoza in uvoza. Bil je član delavskega sveta in podpredsednik komisije za medsebojna delovna razmerja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je igral nogomet, rokomet, smučal in planinaril. Bil je član nogometnih klubov Maribor, Branik in Pohorje. Tudi kot upokojenec bo ostal zvest rekreaciji, več časa pa bo namenil tudi prijateljem. Sodelavcem v slovo je napisal: "Vesel in ponosen sem, da sem opravljal službo v Premogovniku Velenje. Vsem zaposlenim v podjetju želim "srečno"!"

Silvester Miholič,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 30. decembra 1951 v Cerovcu pri Ormožu. Poročen z Anico, rojeno Janžekovič. Oče enega otroka: Helence.

Od 6. februarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Sever. Bil je večkrat

premeščen, nazadnje leta 1989 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za kombajnista.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je v udarniških akcijah za ureditev Velenja in izgradnjo ceste v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je ukvarjal s plavanjem, kolesarjenjem in odbojko, upokojenski čas pa mu bosta v glavnem zapolnjevala delo na manjši kmetiji in nabiranje gob. Sodelavcem želi čim manj delovnih nezgod, sicer pa zdravje in srečo v življenju.

Anton Miklavžina,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 1. aprila 1953 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen s Faniko, rojeno Kumprej. Oče dveh otrok: Mitje in Jerneja.

Od 8. novembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1970. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1989 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot vodja odkopa. Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega kopača ter leta 1986 tečaj za upravljalca pridobivalnih strojev.

Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za inovatorstvo in za prizadevno delo v udarniških akcijah v podjetju.

V prostem času rad planinari, sedaj pa bo več časa imel tudi za urejanje okolice hiše. Vsem sodelavcem želi uspešno in varno delo.

Marjan Ocepek,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 8. novembra 1951 v Podgorju pri Velenju. Poročen z Bredo, rojeno Livk. Oče dveh otrok: Mateja in Nine.

Od 19. avgusta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vrtalec. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača ter leta 1996 izpit za inštruktorja pripravništva.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času ga bo zaposlovalo delo pri hiši. "Vodstvu Premogovnika želim še naprej uspešno poslovanje, vsem sodelavcem pa "srečno", je zapisal ob koncu.

Franc Pinter,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 4. decembra 1952 v Šaleku. Poročen z Mileno, rojeno Žuraj. Oče dveh otrok: Jožeta in Franja. Od 7. novembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v

jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Hrastovec in Škale. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Bil je dejaven pri Rdečem križu v krajevni skupnosti.

V pokoju se bo ukvarjal s kmetijstvom. Kolektivu želi veliko delovnih uspehov, sodelavcem pa veliko sreče in varnosti pri delu.

Rudi Rednak,
upokojen 31. oktobra

Rodil se je 17. marca 1953 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen z Ano, rojeno Petrič. Oče treh otrok: Simona, Zorana in Gregorja. Od 5. maja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot strelec. Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1974 za kvalificiranega kopača ter tečaje za kombajnista in strelca.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Ravne, Šentilj in Kavče ter v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo, prejel pa je tudi vojaška odlikovanja. V prostem času se je veliko ukvarjal s športom in rekreacijo, tekmoval v balinanju in gojil različne konjičke. Kot upokojujenci mu bo prosti čas zapolnjevalo urejevanje vikenda, vrtnarjenje in sadjarstvo,

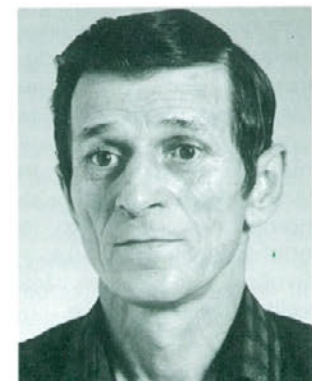
družina in rekreacija. Sodelavcem želi varno delo, celotnemu kolektivu podjetja pa veliko delovnih uspehov.

Justin Špegel,
upokojen 31. oktobra

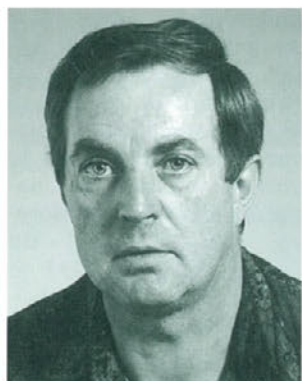
Rodil se je 20. februarja 1953 v Paki pri Velenju. Poročen z Jožico, rojeno Skerlovnik. Oče dveh otrok: Jožice in Simona.

Od 29. maja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1972 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1973 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Bil je član društva invalidov. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo imel več časa zase, za družino in prijatelje, posebno veselje pa mu bodo vnuki. Svojim nekdanjim sodelavcem želi, naj še naprej uspešno opravljajo delo in da se jim pripeti čim manj nezgod.

Muhamed Suljkanović,
upokojen 2. novembra

Rodil se je 10. januarja 1941 v Donji Rainci, BiH. Poročen s Timko, rojeno Glibanović. Oče dveh otrok: Sajdefe in Meha. Od 11. marca 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo. Upokojil se je kot popravljalec TH objemk v Strojnem remontu. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je deloval na kulturno-umetniškem področju ter rad igral nogomet in šah. Glasba ga bo spremljala tudi skozi upokojske dni. Svojim bivšim sodelavcem želi sreče, zdravja in veselja.

Stanko Kovačević,
upokojen 3. novembra

Rodil se je 6. oktobra 1949 v Sovskem dolu pri Slavonski Požegi, Hrvaška. Poročen s Pavlo, rojeno Čas.

Od 5. julija 1982 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1975. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Leta 1991 je bil premeščen v HTZ, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot izdelovalec usnjene galanterije. Leta 1983 je opravil izpit za upravljalca hidravlične stiskalnice in leta 1994 izpit za pomožnega tekstilca in obutvenega pomočnika. Svojim sodelavcem želi veliko zdravja in sreče.

Alojz Šeliga,
upokojen 17. novembra

Rodil se je 17. junija 1949 na Ptuju. Poročen z Alojzi-

jo, rojeno Slemenšek. Oče dveh otrok: Roberta in Natalije. Od 27. avgusta 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1967. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1978 v Reševalno postajo, kjer je delal do upokojitve kot serviser reševalne opreme. Leta 1975 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah, po premestitvi v reševalno postajo pa več tečajev za skrbnika in servisiranje reševalnih aparatov različnih izdelovalcev.

Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda v Pako. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter za 25 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Njegov konjiček je zbiranje značk, veliko prostega časa pa je dosedaj in bo tudi kot upokojenec preživel na vikendu. Nekdanjim sodelavcem in celotnemu podjetju želi uspešno delo.

Ignac Tratnik,
upokojen 30. novembra

Rodil se je 2. novembra 1950 v Mariboru. Poročen z Branko, rojeno Vujačić.

Oče dveh otrok Mateje in Branke.

Od 24. maja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani mehanik v obratu ESO. Istega leta je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo. Upokojil se je kot skladiščnik v Jamski strojni službi. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je bil in bo ostal vnet ribič, rad pa tudi plava. Ukvarja se tudi z radioamaterstvom. V pokoju bo dokončal hišo in se zmerno rekreiral. Svojim sodelavcem želi predvsem obilo sreče pri delu, osebne sreče v njihovih družinah ter veliko zdravja.

Hazim Husanović,
upokojen 8. decembra

Rodil se je 14. februarja 1951 v Gornjih Moranjcih, BiH. Poročen z Nermino, rojeno Kurtović. Oče dveh otrok: Selme in Adnana.

Od 21. maja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Kolegom rudarjem želi: "Srečno!"

Maksimilijan Šajtegel,
upokojen 24. decembra

Rodil se je 21. julija 1951 v Zgornji Ložnici pri Slovenski Bistrici. Poročen s Tatjano, rojeno Korotančnik. Oče enega otroka: Klavdije.

Od 25. februarja 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Klasirici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot upravljalca tehnološkega procesa. Leta 1985 je opravil tečaj za voznika viličarja in leta 1987 tečaj za mentorja kovinarjev.

Bil je član delavskega sveta in poverjenik sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo.

V prostem času je bil inštruktor bodočih voznikov pri AMD Velenje. V pokoju bo imel več časa za vnuke, bo pa tudi vrtnaril. Svojim nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče in delovnih uspehov do upokojitve.

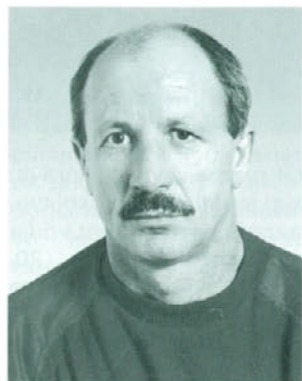
Srečko Čujež,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 27. decembra 1952 v Zgornji Pristavi pri Ptuju. Poročen z Nevenko, rojeno Sušec. Oče enega otroka: Ksenije.

Od 2. junija 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot dežurni električar v jami Škale. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega električarja. Leta 1977 je opravil tudi tečaj iz protieksplzijske zaščite električnih aparatov.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda v Pako in ceste v Šentilj. Nagrajen

je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad gobari in vrtnari in to mu bo krajšalo čas tudi kot upokojencu. Vsem sodelavcem želi varno delo in kliče rudarski "Srečno!".

Hasan Hankić,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 12. februarja 1949 v Kruševici, BiH. Poročen s Sajdo, rojeno Ribić. Oče dveh otrok: Sanela in Sanele.

Od 12. julija 1971 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1993 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rad ukvarja z nogometom in rokometom in s tem bo nadaljeval tudi kot upokojenec.

Osman Joldić,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 8. septembra 1952 v Sladni, BiH. Poročen z Božico, rojeno Petrović. Oče dveh otrok: Samirja in Damirja.

Od 16. februarja 1974 je neprekinjeno delal v

podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani zidar pri Jamskih gradnjah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Deloval je v Društvu prijateljev mladine v KS Edvarda Kardelja. V prostem času rad kolesari, zahaja pa tudi v hribe. Sodelavcem svetuje naj pridno delajo in "knapovski stan" skupaj držijo, želi pa jim veliko zdravja in čim manj nesreč pri delu.

Rafael Krajnc,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 7. oktobra 1946 v Velenju. Oče treh otrok: Zdenka, Zdenke in Gregorja.

Od 3. oktobra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1964 v rudniškem delu RŠC. Leta 1973 se je zaposlil kot kvalificirani kopač na odkopu. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot varnostnik v skladišču razstreliva Hrastovec.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se je ukvarjal z rokoborbo in plavanjem. V pokoju bo najprej dokončal hišo, pozabil pa ne bo tudi na rekreacijo in razvedrilo. V slovo od sodelavcev je zapisal: "Tudi za vas, moje sodelavce, bo prišel dan lepih občutkov, ko človek vidi, da je res, da si je prislužil zasluženi pokoj."

Vinko Megla,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 12. septembra 1952 v Polenšaku pri Ptuj. Poročen z Majdo, rojeno Sterniša. Oče dveh otrok: Klavdije in Sabine.

Od 5. maja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1970 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 znova v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja odkopa. Opravil je tečaj za kombajnista.

Bil je član delavskega sveta in disciplinske komisije. Bil je predsednik sindikalne podružnice jame Škale. Sodeloval je pri udarniški izgradnji otroškega igrišča v Velenju in ceste na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

V prostem času rad zaigra na kitaro, zdaj pa bo imel več časa tudi za delo pri hiši. Sodelavcem želi, da bi delali varno, brez nezdod.

Anton Ramšak,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 16. decembra 1952 v Celju. Poročen z Vilmo, rojeno Jelen. Oče dveh otrok: Dejana in Tjaše.

Od 28. decembra 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1970 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest Kavče - Šentilj in Škale - Hrastovec. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanje za izkop 5 milijonov ton premoga.

Že več let ga v prostem času spremlja delo pri hiši, na vrtu in v sadovnjaku in s tem bo nadaljeval tudi kot upokojenec. Več časa pa bo imel tudi za družino. Od sodelavcev se poslavlja z besedami: "Kolektivu in sodelavcem želim veliko delovnih uspehov, predvsem pa varno delo. Želim, da bi radi prihajali na svoja delovna mesta ter se veseli in zdravi vračali k svojim družinam!"

Nedeljko Rogić,
upokojen 30. decembra

Rodil se je 10. marca 1950 v Gornji Kozici pri Sanskem mostu, BiH. Poročen z Miro, rojeno Zurnić. Oče dveh otrok: Svetlane in Sladžane.

Od 22. novembra 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot vzdrževalec mehaniziranih odkopov v Jamski strojni službi. Opravil je tečaje iz hidravlike, pnevmatike in dela z napredovalnimi stroji.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je rad igral nogomet, šah in košarko.

Šah mu bo popestril tudi upokojske urice, veliko časa pa bo namenil vnuku Milanu in sprehodom v naravo. Vsem sodelavcem v podjetju, posebej pa tistim, s katerimi je vsak dan delal, želi veliko zdravja, sreče in uspeha pri delu in v življenju.

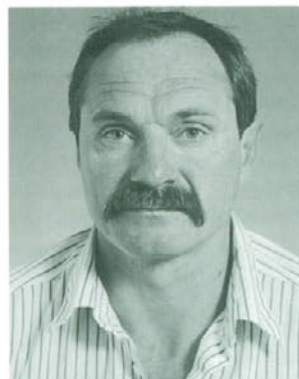
1978 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Bil je član sindikata in deloval v Planinskem društvu Velenje. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 50-krat darovano kri. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov in "Srečno!".

Edvard Uranjek,
upokojen 30. decembra
Rodil se je 3. januarja 1943 v Hrastovcu. Poročen s Heleno, rojeno Zupančič. Oče dveh otrok: Aleša in Nataše.
Od 1. novembra 1993 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1960 z večimi prekinitvami v ESO. Leta 1993 se je zaposlil kot elektro tehnik v Habitu in delal v njem do upokojitve kot tehnični vodja. Leta 1970 je opravil izpit iz protiekspluzijske zaščite električnih strojev in leta 1980 strokovni izpit pri Gospodarski zbornici Slovenije.
Bil je član delavskih svetov ESO, RLV in REK ter Elektrogospodarstva Slovenije. Deloval je v občinskem sindikalnem svetu Velenje in bil član SIS za stanovanjske zadeve občine Velenje. Sodeloval je pri udarniški regulaciji reke Pake in izgradnji mestnega stadiona. Nagrajen je bil za

20 let dela v podjetju ter prejel državno odlikovanje red dela s srebrnim vencem.

V pokoju bo vrtnaril in urejeval sadovnjak, privoščil pa si bo tudi izlete v naravo in hribe. Vsem, ki ga poznajo, se zahvaljuje za sodelovanje in jim želi dobrega medsebojnega razumevanja, uspehov pri delu in zdravja.

Jožef Verbláč,
upokojen 30. decembra
Rodil se je 18. marca 1952 v Mariboru. Poročen z Marijo, rojeno Obelšar. Oče treh otrok: Petra, Dejana in Mateja.
Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača.
Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in v akciji za čim večji odkop premoga. V prostem času se rad sprehaja v naravi, izdeluje pa tudi lesene spominke. Kot upokojenec bo več časa preživel na vikendu pri Mariboru. Sodelavcem želi: "Srečno!"

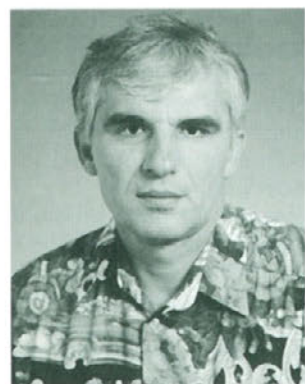
Rifet Zukić,
upokojen 30. decembra
Rodil se je 21. novembra 1949 v Lisovičih, BiH. Poročen z Mirsado, rojeno Taletović. Oče dveh otrok: Šeherezade in Damirja.
Od 1. septembra 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1975 je

bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skupinovodja pripravske številke 20. Leta 1974 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1975 za kvalificiranega kopača. Leta 1983 je opravil težaj za upravljanje z napredovalnimi in nakladalnimi stroji.
Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in v akciji za čim večji odkop premoga. V prostem času je rad kegljal, kot upokojenec pa se bo bolj posvetil družini. Za konec je zapisal: "Veselilo me je delati z mojimi sodelavci in pa to, da sem bil član tako uspešnega podjetja!"

Leopold Kozole,
upokojen 2. januarja 2000
Rodil se je 11. julija 1949 v Dobravi pri Senovem. Poročen s Silvo, rojeno Jarc. Oče dveh otrok: Klavdije in Brigite.
Od 1. aprila 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač pri Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot ključavničar montaže in vzdrževanja EVP in tirov. Leta 1984 je

Ibrahim Softić,
upokojen 30. decembra
Rodil se je 12. januarja 1953 v Gnojnici pri Lukavcu, BiH. Poročen s Slatko, rojeno Kadribašić. Oče treh otrok: Zahide, Semre in Anele.
Od 13. novembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Rudarskem praktičnem pouku in bil 25 let odgovorni kopač na odkopu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1982 je opravil izpit za rudarskega nadzornika, opravil pa je tudi tečaj za inštruktorje praktičnega pouka.
Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Upokojska leta bo izbral za počitek po napornih delovnih letih. Nekdanjim sodelavcem želi zdravja, sreče in veselja ter čim manj težav.

Ivan Šolinc,
upokojen 30. decembra
Rodil se je 20. avgusta 1953 v Velenju.
Od 17. novembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta

opravi izpit za kvalificirane kopača in leta 1987 izpit za strojnika AKU lokomotive.

Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Šentilj, Škale in na Paški Kozjak ter planinske kočice na Paškem Kozjaku. Nagrajen je bil za 40-krat darovano kri. Bil je član GD Pesje.

V prostem času je rad kolesaril, plaval, smučal in planinaril, kot upokojenec pa se bo v hribe še rajši in pogosteje podajal. Kolektivu in sodelavcem se zahvaljuje za lepe medsebojne odnose.

Drago Mitrič,
upokojen 14. januarja

Rodil se je 13. marca 1960 v Rapčanih pri Derventi, BiH. Oče enega otroka: Dijane.

Od 1. junija 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskem transportu. Nazadnje je delal v invidskem podjetju HTZ pri popravilu TH objemk. Leta 1984 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja in leta 1996 izpit za delo z VDL lokomotivo.

Zdaj bo več časa posvetil družini in prijateljem. Nekdanjim sodelavcem svetuje, da čim več pozornosti namenijo ohranjanju zdravja.

Jovan Dušanić,
upokojen 31. januarja

Rodil se je 1. januarja 1943 v Gornji Mravici pri Prnjavorju, BiH. Poročen z Radojko, rojeno Blatešić. Oče dveh otrok: Dubravka in Danka.

Od 28. novembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani zidar v

Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Več kot 12 let je član Društva gojiteljev malih živali in s to dejavnostjo bo nadaljeval tudi v pokoju. Od sodelavcev se pozdravlja z željo, da bi bili zdravi doma in na delu, da bi delali brez nezgod in se dobro razumeli.

Ivan Trs,
upokojen 11. februarja

Rodil se je 20. aprila 1951 na Ptuj. Poročen z Rozalijo, rojeno Zacirkovnik. Oče štirih otrok: Borisa, Zalike, Sonje in Ivija.

Od 9. januarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani slikopleskar v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot strellec. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača ter leta 1980 izpit za strelca v metanskih jamah.

Bil je član sindikata in dejaven v aktivu invalidov. Sodeloval je pri udarniški izgradnji skakalnic pod Velenjskim gradom, na Paškem Kozjaku in v Pesju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel udarniško značko.

Je radioamater, rad poslušata narodno-zabavno glasbo in se rekreira. Kot upokojenec bo tudi vrtnaril. Sodelavcem želi, da bi zdravi dočakali pokoj s čim manj nezgodami.

Ivan Čuljak,
upokojen 20. februarja

Rodil se je 10. februarja 1944 v Sarajevu, BiH. Poročen z Mijo Magdaleno, rojeno Vrečko. Oče dveh otrok: Saše in Barbare.

Od 11. avgusta 1970 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot diplomirani inženir rudarstva v študijskem oddelku. Opravljal je odgovorna in vodstvena dela v podjetju. Leta 1974 je bil imenovan za tehničnega vodjo transporta v Jamski mehanizaciji in transportu. V letih 1977 do 1989 je bil vodja jame Škale, nato glavni inženir proizvodnje in od leta 1997 do upokojitve svetovalec tehničnega direktorja. Bil je tudi družbeno-politično aktiven. 28 let je bil član jamske reševalne čete in vodja centralne jamske reševalne čete. Nekaj let je bil vodja projekta "Rudarski muzej". Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je bil aktiven pri motokrosu, v Atletskem klubu Velenje pa je še kot atletski sodnik.

Bojan Fijavž,
upokojen 27. februarja

Rodil se je 1. avgusta 1952 v Stranica. Poročen z

Majdo, rojeno Adamič. Oče enega otroka: Bojana. Od 10. decembra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač pri Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo vrtnaril, urejeval okolico hiše in se rekreiral. Sodelavcem želi veliko zdravja in uspeha pri delu pa čim manj nezgod.

Stane Sevšek,
upokojen 29. februarja

Rodil se je 22. oktobra 1950 na Frankolovem pri Celju. Poročen z Darjo, rojeno Golob. Oče dveh otrok: Aleša in Hane.

Od 6. junija 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani orodjar v ESO. Leta 1978 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo. Upokojil se je kot črpalec vode v glavnem črpališču v Jamski strojni službi.

Sodeloval je pri udarniškem urejanju mestnega parka in pri regulaciji Pake. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

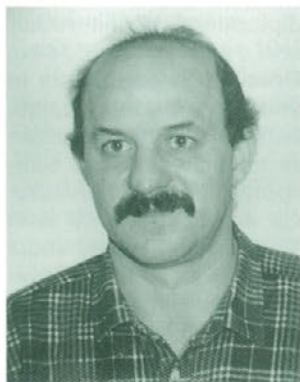
V prostem času rad ribari - muhari, slika in kipari, go - bari in se sprehaja v nara - vi. Vsemu temu bo v pokoju pridružil še delo pri hiši. Za konec je zapisal: "Vsem zaposlenim v podjetju želim mnogo delovnih uspehov, čim manj nezgod ter da bi bili še na - prej tako zdrav kolektiv, kot sem ga poznal jaz."

1990 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot ključavničar montaže in vzdrževalec vrtalnih garnitur. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega ključavničarja.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak in urejanju mestnega parka. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je bil zaposlen z delom pri hiši, sadjarstvom, vrtnarstvom in rejo domačih živali. Rad je igral tudi tenis, nogomet in tekkel v naravi. Skoraj vse to bo počel tudi kot upokojenec. Sodelavcem želi "srečno" in da bi bili zdravi.

Ciril Slatinšek,
upokojen 6. marca

Rodil se je 11. maja 1952 v Radmirju. Poročen z Marino, rojeno Oletič. Oče dveh otrok: Estere in Tita. Od 4. januarja 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji mestnega otroškega igrišča, vodovoda v Škale in ceste v Šentilj ter pri urejanju mesta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ribolov goji tudi kot šport in je član RD Dravograd. Ob ribarjenju bo še gobaril in urejal hišo, sodelavcem pa želi veliko zdravja in delovnih uspehov.

Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1984 je končal šolanje za rudarskega tehnika.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 18 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

V pokoju bo dokončal vikend. Svojim nekdanjim sodelavcem želi čim več zdravja, veliko uspeha pri delu, dosti denarja in čim manj nezgod.

Vincenc Blazinšek,
upokojen 7. marca

Rodil se je 26. junija 1951 v Selcah pri Celju. Poročen z Zofijo, rojeno Obad. Oče dveh otrok: Renate in Mitja.

Od 11. septembra 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskem transportu. Bil je večkrat premeščen, upokojil pa se je kot ključavničar vzdrževalec mehaniziranih odkopov v Jamski strojni službi. Leta 1978 je opravil izpit za kvalificiranega ključavničarja, leta 1981 pa izpit iz hidravlike.

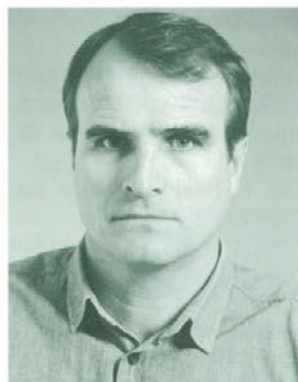
Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Kot upokojenec bo imel več časa za rekreacijo. Sodelavcem želi veliko zadovoljstva pri njihovem delu in čim manj nezgod.

Sulejman Mahmutović,
upokojen 10. marca

Rodil se je 14. avgusta 1952 v Donji Orahovici pri Gračanici, BiH. Poročen z Mevlo, rojeno Nuhanović. Oče dveh otrok: Almire in Almirja.

Od 6. decembra 1972 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v jami

Idriz Suljić,
upokojen 12. marca

Rodil se je 5. januarja 1952 v Flašičih pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen s Hasibo, rojeno Karić. Oče treh otrok: Sedine, Abedine in Sedina.

Od 23. maja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bila za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Čazim Lukavačkić,
upokojen 5. marca

Rodil se je 10. oktobra 1951 v Dubošnici, BiH. Poročen z Enezo, rojeno Murselović. Oče dveh otrok: Elvira in Elvire.

Od 18. januarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Vzhod in bil že čez mesec dni premeščen v Priprave. Leta 1997 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot strežnik mehanizacije v Jamski strojni službi. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. 19 let je bil član jamske reševalne čete in prejel priznanje za 15 let aktivnega dela v njej.

Upokojenski čas bo preživljal ob vsakdanjih opravilih in sprehodih. Sodelavcem želi zdravja in sreče.

Stanislav Plešnik,
upokojen 5. marca

Rodil se je 13. julija 1952 v Celju. Poročen z Bernardo, rojeno Ločan. Oče dveh otrok: Aleša in Anje.

Od 3. februarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamski mehanizaciji. Leta

V prostem času je rad igral nogomet in šah. Tudi upokojenske dni si bo krajšal z rekreacijo in sprehodi. Za sodelavce je napisal: "Najlepše se vam zahvaljujem za zvestobo in potrpljenje v letih skupnega dela."

Vinko Kranjc,
upokojen 19. marca

Rodil se je 12. januarja 1953 na Paškem Kozjaku. Poročen z Ido, rojeno Pušnik. Oče enega otroka: Metke.

Od 7. februarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji. Leta 1975 je bil premeščen v Jamski transport, kjer je delal do upokojitev, nazadnje kot strojevodja AKU lokomotive. Leta 1978 je opravil tečaj za strojnika AKU lokomotive. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Velenju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Sodelavcem želi polno uspešnih delovnih dni in "srečno!"

Franc Gril,
upokojen 21. marca

Rodil se je 20. februarja 1953 v Šoštanj. Poročen z Ivico, rojeno Jan. Oče dveh otrok: Brigite in Špele.

Od 5. julija 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v jami Vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot elektro nadzornik. Leta 1980 je končal šolanje v elektro delovodski šoli. Leta 1982 je opravil izpit iz protiekspluzijske zaščite in leta 1983 strokovni izpit. Leta 1995 je obiskoval seminar iz tehnike protiekspluzijske zaščite v rudarstvu.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je rad planinaril, kot upokojenec pa bo počel vse tisto, za kar dosedaj ni imel dovolj časa. Nekdanjim sodelavcem izreka rudarski pozdrav "Srečno!"

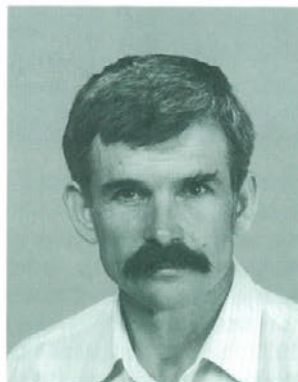
Drago Javornik,
upokojen 21. marca

Rodil se je 21. avgusta 1952 v Brdcah nad Dobrno. Poročen z Dragico, rojeno Rednak. Oče dveh otrok: Marka in Mateje.

Od 17. novembra 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Pesje, kjer je delal v upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Vsem sodelavcem želi še naprej "srečno".

Zdenko Jakob,
upokojen 22. marca

Rodil se je 28. julija 1952 na Dobrni. Poročen z Ivico, rojeno Rednak. Oče treh otrok: Nataše, Barbare in Ane.

Od 5. marca 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je deloval na kulturnem in športnem področju, kot upokojenec pa bo več časa namenil družini in rekreaciji. Sodelavcem želi varno in uspešno delo in da bi zdravi dočakali upokojitev.

Drago Jamnikar,
upokojen 26. marca

Rodil se je 25. januarja 1953 v Lobnici pri Rušah. Poročen z Zdenko, rojeno Rejec. Oče dveh otrok: Marka in Boštjana.

Od 26. junija 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod in se upokojil kot poslovodja v jami Preloge. Leta 1984 je uspešno zaključil šolanje v rudarski tehnični šoli in postal rudarski tehnik.

Bil je član delavskega sveta in njegovih komisij. Med leti 1975 in 1980 je vodil mladinsko organizacijo v obratu. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest na Paški Kozjak in v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 19 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Vsa leta se je ukvarjal s športom in je sodeloval na mnogih športnih tekmovanjih v podjetju, predvsem v smučanju in igrah z žogo. Veliko kolesari in hodi v hribe. Vse to bo počel tudi kot upokojenec, ob tem pa bo poskušal dokončati gradnjo hiše. Sodelavcem želi predvsem veliko sreče, pri delu čist zrak in dobre klimatske razmere. "Želim vam, da bi brez strahu, kaj bo jutri, odhajali na delo, čeprav rudarjenju pri nas ne kaže najbolje!" je še napisal.

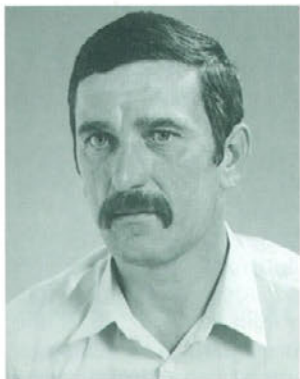

Franc Plahuta,
upokojen 4. aprila

Rodil se je 3. oktobra 1951 v Zabukovici. Poročen s Pavlo, rojeno Golob. Oče dveh otrok: Klavdije in Davida.

Od 23. maja 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1969/70. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v jamo

Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za upravljalca stiskalnic za popravilo ločnega podporja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V pokoju bo delal pri vikendu in zahajal v naravo. Vsem sodelavcem želi veliko zdravja, čim manj nezgod in zadovoljstvo ob upokojitvi.

Emil Obelšar,
upokojen 5. aprila

Rodil se je 22. maja 1952 v Celju. Poročen z Ireno, rojeno Simončič. Od 4. februarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1976 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Bil je član izvršilnega odbora aktiva invalidov. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za udarniško delo v podjetju. V prostem času se rad ukvarja z vinogradništvom. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov, sreče, zdravja in razumevanja med sodelavci.

Karl Drago Seme,
upokojen 5. aprila

Rodil se je 24. marca 1947 v Trbovljah. Poročen z Martino, rojeno Brložnik. Oče dveh otrok: Vojka in Mojce. Od 1. maja 1990 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa je med leti 1966 in 1976 delal v rudniškem delu RŠC. Leta 1990 se je zaposlil kot inštruktor praktičnega

pouka v Praktičnem izobraževanju. Leta 1999 je bil premeščen v Muzej premogovništva Slovenije, kjer je delal do upokojitve kot vodja vodičev. Leta 1972 se je izobrazil za strojnega delovodjo, leta 1992 je pridobil pedagoško izobrazbo in leta 1999 opravil pedagoški strokovni izpit.

Bil je družbeno in politično zelo aktiven. Bil je član delavskega sveta v RŠC, član več komisij pri delavskem svetu in deloval v komisijah za kulturo in šport pri sindikatu. Deloval je v zboru občin in kulturni skupščini republike Slovenije, v Zvezi komunistov. Dejaven je bil pri teritorialni obrambi in v kulturi, saj je bil ljubiteljski gledališki igralec, predsednik zveze kulturnih organizacij. V mlajših letih se je ukvarjal tudi s športom, predvsem rokometom, kolesarstvom in hojo v hribe. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel več državnih odlikovanj - medaljo zaslug za narod, medaljo zaslug za narod s srebrno zvezdo - vojaških priznanj in odlikovanj ter priznanj za delo na kulturnem področju.

Na kulturnem področju bo ostal aktiven tudi kot upokojenec. Upa pa, da bo predvsem več časa lahko posvetil družini in petim vnukom. Kolektivu Premogovnika Velenje želi veliko uspeha na vseh področjih. Zapisal je: "Od sodelavcem in prijateljev v kolektivu se z upokojitvijo še nisem poslovil. Vidimo se še in srečno!"

Ekrem Ibrišimović,
upokojen 13. aprila

Rodil se je 3. septembra 1952 v Kruševici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Mejro, rojeno Tursumović. Oče treh otrok: Nedžada, Dževada in Elme.

Od 4. decembra 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1974 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1975 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Nedeljko Prijević,
upokojen 17. aprila

Rodil se je 16. septembra 1951 v Derventi, Bosna in Hercegovina. Poročen z Darko, rojeno Forštner. Oče dveh otrok: Katje in Sanje.

Od 1. oktobra 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skupinovodja montaže prog. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača.

Bil je dejaven v delavskem svetu in njegovih komisi-

jah, bil član sindikata in ZK. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja in bil tudi član mladinskih delovnih brigad v Sloveniji. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Dobil je tudi več občinskih in republiških priznanj za delo v ZSMS. V prostem času je rad smučal, sedaj pa bo vrtnaril. Nekdanjim sodelavcem želi zdravja in sreče.

Amil Ikić,
upokojen 20. aprila

Rodil se je 19. maja 1951 v Todorovem pri Veliki Kladuši, Bosna in Hercegovina. Poročen s Hančo, rojeno Jašić. Oče treh otrok: Amirja, Samirja in Elvirja.

Od 8. januarja 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1984 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača.

Leta 1980 je bil član nadzornega organa ZSMS. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Škale. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za udarniško delo v podjetju.

V prostem času je bil družbeno-politično aktiven in deloval na kulturnem področju.

Sodelavcem in kolektivu želi vse najboljše in "srečno!"

Drago Sotler,
upokojen 20. aprila

Rodil se je 22. septembra 1952 v Šmartinskih Cirkovcah. Poročen z Olgo, rojeno Razbornik. Oče dveh otrok: Barbare in Petre.

Od 7. junija 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1975. Zaposlil se je kot polkvalificirani kovinar v Avtoparku. Leta 1979 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot ključavničar vzdrževanja mehaniziranih odkopov v Jamski strojni službi. Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega ključavničarja in leta 1984 tečaj iz hidravlike.

Bil je sindikalni poverjenik. Udeleževal se je udarniških delovnih akcij v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri.

V prostem času rad gobari in čebelari. Sodelavcem želi varno in uspešno delo.

Jože Žnidar,
upokojen 20. aprila

Rodil se je 17. novembra 1950 v Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Furman. Oče treh otrok: Aleša, Klavdije in Špele.

Od 23. septembra 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že v letih 1968/72. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1994 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot nadzornik v službi razstreljevanja. Leta 1987

je ob delu končal šolanje za rudarskega tehnika.

Bil je član delavskega sveta in disciplinske komisije pri njem ter član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji kotalkališča. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Rad zahaja v gore, se spreha v naravi in vrtnari. Kot upokojenec bo imel za to še več časa. Vsem sodelavcem želi veliko delovnih uspehov in "srečno".

Martin Es,
upokojen 28. aprila

Rodil se je 12. novembra 1949 v Lazah. Poročen z Marijo, rojeno Goter. Oče treh otrok: Andreje, Mateje in pastorka Robija.

Od 16. oktobra 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času se je rekreativno ukvarjal s športom, kot upokojenec pa bo največ delal na manjši kmetiji. Sodelavcem želi veliko zdravja in jih pozdravlja s "srečno".

Jurij Hann,
upokojen 30. aprila

Rodil se je 3. maja 1950 v Ljubljani. Poročen z Nado, rojeno Tomič. Oče dveh otrok: Rajka in Damjana.

Od 19. februarja 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar pri elektromontaži v jami. Upokojil se je kot nadzornik in vodja vzdrževanja v

Jamski elektro službi. Leta 1978 je opravil izpit iz protieksplzijske zaščite in leta 1980 poslovodsko elektro šolo. Leta 1986 je končal še višjo šolo za organizacijo dela.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za inovatorstvo.

Avdija Sulejmanović,
upokojen 30. aprila

Rodil se je 12. februarja 1951 v Babićih pri Gračani, Bosna in Hercegovina. Poročen s Hanko, rojeno Muharemović. Oče dveh otrok: Enverja in Almirja.

Od 16. januarja 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda v Škalah in v Paki. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Kot upokojenec se bo začel ukvarjati s lovom. Nekdanjim sodelavcem želi uspešno delo in čim manj nezgod.

Ilija Kovačević,
upokojen 4. maja

Rodil se je 18. julija 1950 v Ljubačah pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Nado, rojeno Šopar. Oče dveh otrok: Ivane in Jelene.

Od 1. junija 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1980 je opravil izpit za rudarskega nadzornika.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 15 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

Za rekreacijo se ukvarja s športom. V pokoju pa bo našel čas tudi za mnoge stvari, za katere ga prej ni imel. Nekdanjim sodelavcem želi vso srečo pri delu. Zapisal je, da se bo rad spominjal preživetih dni in noči z rudarji.

Salko Sarajlić,
upokojen 4. maja

Rodil se je 18. junija 1949 v Vražičih, Bosna in Hercegovina. Poročen s Hajro, rojeno Dedić. Oče treh otrok: Suvade, Senade in Irme.

Od 21. maja 1974 je neprekinjeno delal v

podjetju, prvič pa že leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot črpalec vode. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača. Leta 1977 je opravil izpit za delo z gradbeno mehanizacijo. Sodeloval je pri udarniški izgradnji smučišča v Šaleku. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Nekdanjim sodelavcem želi veliko zdravja in sreče pri delu in v družini.

**Mehmed Kadrić,
upokojen 15. maja**

Rodil se je 19. avgusta 1953 v Lučičih pri Kaknju, Bosna in Hercegovina. Poročen z Anđo, rojeno Sarajlić. Oče dveh otrok: Sabine in Denisa. Od 2. marca 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Leta 1982 je bil premeščen v Zračenje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skladiščnik. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača ter leta 1981 izpit za poklicnega voznika. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad ribari in šahira, zdaj pa bo več časa posvetil družini. Zahvaljuje se vsem sodelavcem in kolektivu podjetja za odlično medsebojno razumevanje ter mu želi srečno in varno delo.

**Jože Kristovič,
upokojen 19. maja**

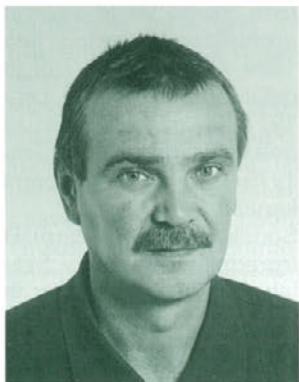
Rodil se je 20. februarja 1952 na Ptuj. Poročen z

Ano, rojeno Jerič. Oče dveh otrok: Simone in Bernarde. Od 17. aprila 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificiran kopač v jami Vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot dežurni ključavničar odvoza v Jamski strojni službi. Leta 1974 je končal poklicno šofersko šolo in leta 1976 opravil tečaj za kvalificiranega ključavničarja.

Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniški izgradnji letnega bazena in otroškega igrišča. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Rad rešuje križanke in uganke, igra karte in včasih tudi planinari. V pokoju bo našel več časa za druženje s prijatelji ter za urejanje okolice hiše. Vsem rudarjem želi varno in uspešno delo, svojim nekdanjim sodelavcem pa še naprej dobre medsebojne odnose, kakršnih je bil deležen tudi sam.

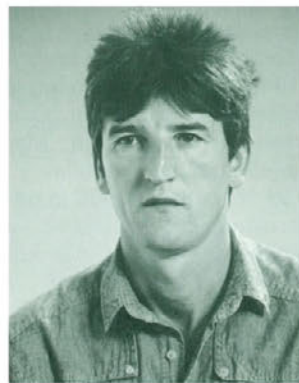
**Igor Ravnjak,
upokojen 30. maja**

Rodil se je 28. marca 1954 v Velenju. Poročen z Jelko,

rojeno Rogelšek. Oče dveh otrok: Benjamina in Mojce.

Od 5. julija 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot dežurni ključavničar v Jamski strojni službi. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega ključavničarja. Leta 1986 je opravil tečaj iz hidravlike.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodeloval je pri organizaciji športnih tekmovanj v podjetju, sam pa je tudi plaval in igral nogomet. Tudi kot upokojenec bo veliko časa namenil rekreaciji.

**Dimšo Simić,
upokojen 31. maja**

Rodil se je 25. marca 1951 v Duneviših, Bosna in Hercegovina. Poročen s Spaso, rojeno Bošković. Oče dveh otrok: Dragoslava in Gorana.

Od 8. julija 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificiran kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1982 je opravil tečaj za strelca v metanskih jamah. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rad rekreira - igra nogomet in tenis. Sodelavcem želi ve-

liko sreče, zdravja ter dolgo življenje.

**Bojan Škarja,
upokojen 31. maja**

Rodil se je 19. junija 1949 v Ljubljani. Poročen z Darinko, rojeno Čanč. Oče dveh otrok: Boštjana in Gašpra.

Od 28. aprila 1970 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1979 v Strokovne službe, kjer je delal do upokojitve kot vodja jamomerstva. Leta 1972 je opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke, leta 1980 pa je diplomiral na VTO montanistika, odsek za rudarstvo in pridobil naziv inženirja rudarstva.

Bil je predsednik sindikata v delovni skupnosti skupnih služb in predsednik ZK v RLV. Sodeloval je pri udarniški izgradnji kotališča, parka in urejanju okolice osnovne šole MPT. Dejaven je na političnem področju in pri civilni zaščiti v Mestni občini Velenje. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se rad rekreira in s tem bo nadaljeval tudi v pokoju.

**Jožica Kočevar,
upokojena 10. junija**

Rodila se je 28. januarja 1943 v Jiršovcih pri Ptuj. Poročena s Karlom. Mati treh otrok: Darinke, Zdravka in Karoline. Od 17. julija 1969 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v EFE. Leta 1977 je bila premeščena v Družbeni

standard, upokojila pa se je kot kuharica v podjetju GOST. Leta 1977 je opravila tečaj za pomočnico kuharja in leta 1978 izpit za kuharico.

Bila je članica delavskega sveta. Sodelovala je pri udarniški izgradnji otroškega igrišča in vodovoda v KS Konovo. Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rada sprehaja in hodi v hribe. Upokojitev ji bo prinesla več časa za družino in preživljanje prostega časa v naravi. Vsem nekdanjim sodelavcem želi uspešno delo in mnogo sreče v življenju.

Srečko Štruc,
upokojen 16. junija

Rodil se je 13. januarja 1953 v Črni na Koroškem. Poročen z Ljubico, rojeno Čičkovič. Oče dveh otrok: Roberta in Romane.

Od 1. februarja 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1980 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot črpalec vode v revirju. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Leta 1983 je

obiskoval dopolnilni tečaj za delo s pridobivalnimi stroji na odkopih, leta 1993 pa seminar za vodje skupin.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Ukvarjal se je z nekaterimi konjički, sedaj pa bo največ prostega časa preživel na svojem ranču. Svojim sodelavcem želi veliko uspeha pri delu in jih pozdravlja z rudarskim "srečno!".

Rudar

Težka je njegova pot,
črna je njegova dlan,
razpoke po rokah,
njegov obraz ožgan.

Temen je njegov pogled,
kakor bi iz oglja zrl,
raskav in trd njegov glas,
kakor bi jeklo trl.

Kadar od dela gre,
otrok se mu smeje
rožnatih lic v pozdrav:
"Zlati moj očka, si zdrav?"

Alojzija Bračič

Rudarju

Opijal te je vonj premoga,
ni težka ti bila naloga,
da boš postal rudar,
globine temne gospodar.

Trideset let si hodil v rov.
Vsak dan utrujen, a srečen
se vračal domov.

Zemlja te je tja zvabila,
v njenih nedrih si kopal,
družini dom in srečo dal.

Delo v jami je težko,
odtehta ga prijateljstvo,
ki med rudarji se je stakalo.
Za vedno bo tako ostalo.

Terezija Marija Nedeljko

Zahvala

Zahvaljujem se sodelavcem pripravke številke 7 in drugim sodelavcem Priprav jug za darilo ob odhodu v pokoj.
Želim jim srečo ter dobro in varno delo.

Cvetko Samec

